

แผนพัฒนาอุตสาหกรรม
จังหวัดสุราษฎร์ธานี
พ.ศ. 2560 – 2564

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี
โทรศัพท์ 0 7727 2590 ต่อ 101-3
โทรสาร 0 7727 2590 ต่อ 5
www.industry.go.th/suratthani

คำนำ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. 2560-2564 เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องได้ทราบแนวทางการดำเนินงานของสำนักงานและใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานรวมทั้งเป็นแนวทางในการจัดทำโครงการ/กิจกรรม เพื่อขอบประมาณของหน่วยงาน ซึ่งการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของทุกหน่วยงานในสังกัด นำมาวิเคราะห์เชื่อมโยงกับการกำหนดยุทธศาสตร์ให้เกิดการบูรณาการการทำงานร่วมกันรวมทั้งมีการรับฟังข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในระหว่างการจัดทำ เพื่อนำมาปรับปรุงการกำหนดยุทธศาสตร์ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และสภาพแวดล้อมอื่น

แผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี มุ่งเน้นการพัฒนานโยบายเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรม โดยยึดหลักธรรมาภิบาล ควบคู่กับการดูแลสิ่งแวดล้อม ตามภารกิจของสำนักงานฯ โดยให้มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) แนวคิดตามแผนการพัฒนาศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560 - 2564 นโยบายรัฐบาล แผนยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม แผนยุทธศาสตร์สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม แผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2561 – 2564) ตลอดจนสอดคล้องกับสถานการณ์และบริบทของประเทศ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนยุทธศาสตร์พัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. 2560 - 2564 จะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานการพัฒนาอุตสาหกรรม และนำไปใช้เป็นกรอบแนวทางในการดำเนินงานต่อไป

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี

18 ธันวาคม 2560

สารบัญ

หน้า

คำนำ

สารบัญ

สารบัญภาพ

สารบัญตาราง

บทที่

1 ข้อมูลทั่วไปของจังหวัดสุราษฎร์ธานี	1
2 การวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพ	28
3 ข้อมูลการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม	49
4 ข้อมูลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมปี 2560-2564	56
5 ความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์	65

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	แสดงลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดสุราษฎร์ธานี	2
2	แสดงสัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดสุราษฎร์ธานี (GPP) จำแนกตามสาขาการผลิต	7
3	แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตรและภาคนอกเกษตรของจังหวัดสุราษฎร์ธานี (GPP)	7
4	แสดงเปอร์เซ็นต์ผลผลิตตามต่อเนื้อที่ให้ผลผลิตของยางพาราในภาคใต้	9
5	แสดงจำนวนโรงงาน เงินลงทุนของโรงงานทำยางแผ่นรมควันในภาคใต้	10
6	แสดงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของ อุตสาหกรรมยางพารา	11
7	แสดงเปอร์เซ็นต์ผลผลิตตามเนื้อที่ให้ผลผลิตของปาล์มน้ำมันของภาคใต้	12
8	แสดงจำนวนโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มและเงินทุนภาคใต้	13
9	แสดงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อสร้างขีดความสามารถของอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน	14
10	แสดงสถิติรายได้จากการท่องเที่ยว พ.ศ. 2554-2558	19

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงจำนวนตำบล หมู่บ้าน เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบลในแต่ละอำเภอ	4
2	แสดงจำนวนประชากรจังหวัดสุราษฎร์ธานี	5
3	แสดงมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามสาขาการผลิต	6
4	แสดงจำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรม จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พ.ศ. 2556-2559	17
5	แสดงสาขาการผลิตอุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัดสุราษฎร์ธานี 10 สาขา	
6	แสดงจำนวนและรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติ พ.ศ. 2550-2557	19
7	แสดงสถิตินักท่องเที่ยวของจังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. 2554-2558	19
8	แสดงอัตราคดี : ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	20
9	แสดงสถานการณ์การศึกษา	20
10	แสดงจำนวนและอัตราสาเหตุการป่วยของผู้ป่วยนอก (ต่อประชากร) จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. 2555-2557	21
11	แสดงสาเหตุการตาย 10 อันดับแรกของจังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. 2555-2557 (อัตราต่อประชากรแสนคน)	22
12	แสดงจำนวนและอัตราการป่วยด้วยโรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง พ.ศ. 2555-2557 (อัตราต่อประชากรแสนคน)	23
13	แสดงอัตราการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	24
14	แสดงพื้นที่ป่าไม้ของภาคใต้ ประจำปี พ.ศ. 2557	26
15	แสดงสถิติจำนวนโรงงานในอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี แยกตามกลุ่มอุตสาหกรรม (จำพวกที่ 2 และ 3)	50

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
16	แสดงจุดแข็งและจุดอ่อนของภาคอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี	51
17	แสดงโอกาสและอุปสรรคของภาคอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี	52
18	แสดง TOWS MATRIX ของภาคอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี	53
19	แสดงความคาดหวังของผู้รับบริการที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี	54

บทที่ 1

ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

1. ความเป็นมา

สุราษฎร์ธานี เป็นจังหวัดที่มีพัฒนาการทางประวัติศาสตร์อย่างต่อเนื่องยาวนาน จากสมัยก่อนประวัติศาสตร์ ถึงปัจจุบัน จากสภาพภูมิศาสตร์ที่อุดมสมบูรณ์ และอยู่ในชัยภูมิที่เหมาะสม ได้ส่งผลให้ดินแดนสุราษฎร์ธานีมีความเจริญรุ่งเรืองสูงสุดแห่งหนึ่งของภูมิภาค บนเส้นทางการพัฒนาสู่ความเจริญรุ่งเรืองมั่งคั่งแก่สุราษฎร์ธานี ล้วนเกี่ยวข้องกับพระบรมมหาราชวังแห่งบูรพมหากษัตริย์ ซึ่งได้มีบทบาทยิ่งต่อความมั่นคงและมั่งคั่งของจังหวัดสุราษฎร์ธานี และชื่อจังหวัด “สุราษฎร์ธานี” ได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ พระราชทานนาม

จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นที่ตั้งของเมืองเก่า เป็นศูนย์กลางของเมืองศรีวิชัย มีหลักฐานแสดงถึงการตั้งรกรากและเส้นทางสายไหมในอดีต พื้นที่อ่าวบ้านดอนเจริญขึ้นจนเป็นอาณาจักรศรีวิชัยในช่วงหลังพุทธศตวรรษที่ 13 โดยมีหลักฐานทางประวัติศาสตร์เป็นเครื่องยืนยันความรุ่งเรืองในอดีต ภายหลังยังเชื่อว่าเมื่ออาณาจักรตามพรลิงก์หรือเมืองนครศรีธรรมราชมีความรุ่งเรืองมากขึ้นนั้น เมืองไชยาก็คือหนึ่งในเมืองสิบสองนักษัตรของเมืองนครศรีธรรมราชด้วย ชื่อว่า “เมืองบันไทยสมอ” นอกจากนี้ในยุคใกล้เคียงกันนั้นยังพบความเจริญของเมืองที่เกิดขึ้นในบริเวณลุ่มแม่น้ำตาปี ได้แก่ เมืองเวียงสระ เมืองศรีรัฐนิคม และเมืองท่าทอง โดยเชื่อว่า เจ้าศรีธรรมมาโคกราช ผู้ครองเมืองนครศรีธรรมราชนั้นอพยพย้ายเมืองมาจากเมืองเวียงสระเนื่องจากเป็นเมืองที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล รวมทั้งเกิดโรคภัยระบาดและเมื่อเมืองนครศรีธรรมราชเจริญรุ่งเรืองนั้น ได้ยกเมืองไชยา และเมืองท่าทอง เป็นเมืองสิบสองนักษัตรของตนด้วย

พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงโปรดเกล้าฯ ได้ก่อตั้งอยู่เรือพระที่นั่งและเรือรบเพื่อใช้ในราชการที่อ่าวบ้านดอน ต่อมาในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงให้ย้ายที่ตั้งเมืองท่าทองมายังอ่าวบ้านดอน (ซึ่งเป็นที่ตั้งของอำเภอเมืองสุราษฎร์ธานีในปัจจุบัน) พร้อมทั้งยกฐานะให้เป็นเมืองจัตวาขึ้นตรงต่อกรุงเทพมหานคร และพระราชทานชื่อว่า “เมืองกาญจนดิษฐ์” โดยแต่งตั้งให้พระยากาญจนดิษฐ์บุรีติเป็นเจ้าเมืองดูแลการปกครอง ต่อมาในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงโปรดเกล้าฯ ให้รวมเมืองกาญจนดิษฐ์ เมืองศรีรัฐนิคม และเมืองไชยาเป็นเมืองเดียวกัน เรียกว่า “เมืองไชยา” ภายใต้สังกัดมณฑลชุมพร และเมื่อเมืองขยายใหญ่ขึ้น จึงมีการปรับเปลี่ยนการปกครองและขยายเมืองออกไป มีการสร้างเมืองใหม่ขึ้นที่ อ่าวบ้านดอน ให้ชื่อเมืองใหม่ว่า อำเภอไชยา และให้ชื่อเมืองเก่าว่า “อำเภอพุมเรียง” แต่เนื่องด้วยประชาชนยังติดเรียกชื่อเมืองเก่าว่า “อำเภอไชยา” ด้วยเหตุนี้ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวจึงทรงพระราชทานนามเมืองใหม่ที่บ้านดอนว่า “สุราษฎร์ธานี” และให้ชื่อเมืองเก่าว่า “อำเภอไชยา” และทรงพระราชทานนามแม่น้ำตาปี ให้ในคราวเดียวกันนั่นเอง ซึ่งเป็นการตั้งชื่อตามแบบเมืองและแม่น้ำในประเทศอินเดียที่มีแม่น้ำตาปติไหลลงสู่ทะเลออกผ่านปากอ่าวที่เมืองสุราษฎร์

2. ลักษณะทางกายภาพ

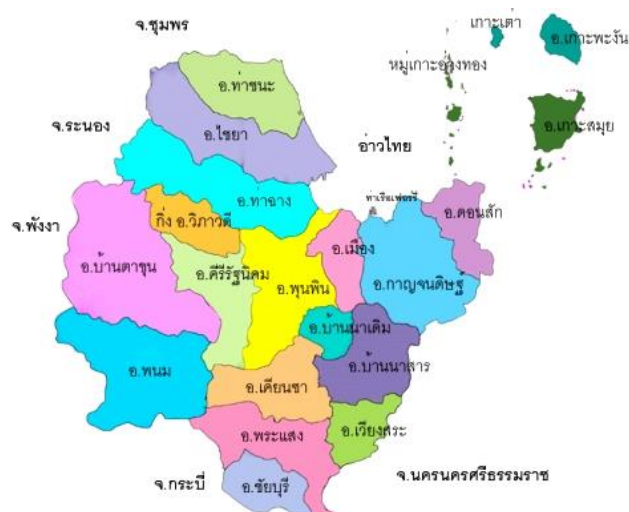
2.1 ท่าเลที่ตั้ง

จังหวัดสุราษฎร์ธานีตั้งอยู่บนฝั่งตะวันออกของภาคใต้ ห่างจากกรุงเทพฯโดยทางรถยนต์ประมาณ 645 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 13,079.61 ตารางกิโลเมตร หรือ 8,174,758.61 ไร่ มีเนื้อที่มากเป็นอันดับ 6 ของประเทศและมีพื้นที่มากที่สุดในภาคใต้ ฝั่งทะเลด้านอ่าวไทยในจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความยาวประมาณ 156 กิโลเมตร มีเกาะขนาดใหญ่ ได้แก่ เกาะสมุย เนื้อที่ 227.25 ตารางกิโลเมตร เกาะพะงัน มีเนื้อที่ 194.2 ตารางกิโลเมตร นอกจากนี้ยังมีหมู่เกาะอ่างทอง และเกาะบริวาร 42 เกาะ เกาะสมุยเป็นเกาะที่ใหญ่ที่สุดในจังหวัด ห่างจากฝั่งทะเลประมาณ 20 กิโลเมตร และห่างจากศาลากลางจังหวัดประมาณ 80 กิโลเมตร มีอาณาเขต ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับจังหวัดชุมพร จังหวัดระนอง และอ่าวไทย
ทิศใต้	ติดต่อกับจังหวัดนครศรีธรรมราช และกระบี่
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับจังหวัดพังงา
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับอ่าวไทยและจังหวัดนครศรีธรรมราช

2.2 ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศประมาณร้อยละ 49 ของพื้นที่เป็นภูเขา ภูเขาสำคัญของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้แก่ เทือกเขาบรรทัด เทือกเขาตะนาวศรี ซึ่งทอดยาวผ่านเนื้อที่จังหวัดใกล้เคียงหลายจังหวัด และทอดเปิดสู่อ่าวไทยเทือกเขาภูเก็ตด้านตะวันตก เป็นต้นกำเนิดลุ่มน้ำใหญ่น้อย รวม 14 ลุ่มน้ำ จนได้ชื่อว่าเป็นเมืองแห่งลุ่มน้ำ แม่น้ำลำคลองทุกสายล้วนไหลลงสู่อ่าวไทย จากฝั่งตะวันตกพื้นที่ลาดเอียงไปทางทิศตะวันออก ซึ่งมีลักษณะคล้ายกระทะหงาย ภูมิประเทศของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ภาพที่ 1 แสดงลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

โดยสรุปมีลักษณะดังต่อไปนี้

- ภูมิประเทศเป็นที่ราบสูง ภูเขาสลับซับซ้อน ได้แก่ พื้นที่ในเขตอำเภอคีรีรัฐนิคม พระแสง พนม ท่าฉาง ไชยา ท่าชนะ เวียงสระ ชัยบุรี และอำเภอวิภาวดี
- ภูมิประเทศเป็นที่ราบสูงด้านตะวันออก ได้แก่ พื้นที่อำเภอเมือง ดอนสัก กาญจนดิษฐ์ เวียงสระ และบ้านนาสาร
- ภูมิประเทศที่เป็นที่ราบสูงตอนกลางส่วนใหญ่อยู่ในอำเภอเมือง พุนพิน เคียนซา พระแสง พนม บ้านนาเดิม ท่าชนะ ท่าฉาง และไชยา
- ภูมิประเทศเป็นที่ราบชายฝั่งทะเล ได้แก่ พื้นที่อำเภอเมืองและพุนพิน
- ลักษณะภูมิประเทศเป็นเกาะในอ่าวไทย ได้แก่ พื้นที่อำเภอเกาะสมุย เกาะพะงัน หมู่เกาะอ่างทอง และเกาะบริวาร รวม 42 เกาะ

2.3 ลักษณะภูมิอากาศและฤดูกาล

ภาคใต้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ซึ่งเกิดบริเวณทะเลอันดามันบ้างเป็นครั้งคราว เนื่องจากมีแนวเทือกเขาตะนาวศรี เทือกเขาภูเก็ต และเทือกเขาานครศรีธรรมราช แลบบริเวณจังหวัดระนอง จังหวัดชุมพร จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นแนวช่วยลดอิทธิพลของลมมรสุมดังกล่าว จังหวัดสุราษฎร์ธานีจะได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือเป็นส่วนใหญ่ มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือปกติจะมีแหล่งกำเนิดบริเวณทะเลจีนใต้และอ่าวไทย ทำให้จังหวัดสุราษฎร์ธานีได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือที่พัดผ่านอ่าวไทยและลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จากมหาสมุทรอินเดีย จึงมีช่วงฤดูฝนยาวนานระหว่างเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนมกราคม โดยจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีอุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย 21.16 องศาเซลเซียส และอุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย 34.51 องศาเซลเซียส มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 129.59 มิลลิเมตรต่อปี

2.4 แหล่งน้ำธรรมชาติ

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีลุ่มน้ำใหญ่น้อยรวม 14 ลุ่มน้ำ แต่ละลุ่มน้ำมีแม่น้ำ และร่องหลายสาย ทุกสายล้วนลงสู่อ่าวไทย แม่น้ำในสุราษฎร์ธานี ตัดขวางคาบสมุทร ออกสู่ทะเลด้านตะวันออก ในอดีตอาศัยเรือพาย แม่น้ำเดินทางติดต่อถึงกัน และติดต่อกับเมืองชายฝั่งแม่น้ำที่มีลักษณะทางอุทกวิทยาที่สำคัญของสุราษฎร์ธานี คือ แม่น้ำตาปี แม่น้ำพุมดวง ซึ่งเป็นเส้นเลือดใหญ่ของชาวจังหวัดสุราษฎร์ธานี แม่น้ำ ที่สำคัญของจังหวัดมี 2 สาย คือ

- แม่น้ำตาปี เกิดจากเทือกเขาานครศรีธรรมราชไหลผ่าน อำเภอชัยบุรี อำเภอพระแสง อำเภอ เวียงสระ อำเภอเคียนซา อำเภอบ้านนาสาร อำเภอบ้านนาเดิม อำเภอพุนพิน และไหลลงสู่อ่าวไทยที่ อำเภอเมือง มีความยาวประมาณ 230 กิโลเมตร ปริมาณน้ำเฉลี่ย 5,900 ล้าน ลูกบาศก์เมตรต่อปี
- แม่น้ำพุมดวง เกิดจากคลองแสง คลองสก และคลองยันไหลผ่าน อำเภอบ้านตาขุน อำเภอคีรีรัฐนิคม และ อำเภอท่าฉาง บรรจบกับแม่น้ำตาปีที่ อำเภอพุนพิน ยาวประมาณ 80 กิโลเมตร ปริมาณน้ำเฉลี่ย 6,600 ล้าน ลูกบาศก์เมตรต่อปี

3. การปกครอง และประชากร

3.1 การปกครอง

3.1.1 การปกครองแบ่งออกเป็น 19 อำเภอ 131 ตำบล 1,074 หมู่บ้าน 407,879 บ้านหลังคาเรือน

3.1.2 โครงสร้างบริหารราชการส่วนภูมิภาค และส่วนกลาง แบ่งเป็น

- (1) หน่วยงานราชการบริหารส่วนภูมิภาค มีทั้งหมด 34 หน่วยงาน
- (2) หน่วยงานราชการบริหารส่วนกลางมี 125 หน่วยงาน
- (3) หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ สังกัดกระทรวงอื่น ๆ จำนวน 23 หน่วยงาน
- (4) หน่วยงานอิสระของรัฐ 2 หน่วยงาน

3.1.3 การปกครองท้องถิ่น มีหน่วยการปกครอง 3 รูปแบบ คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง เทศบาล 40 แห่ง (เทศบาลนคร 2 แห่ง เทศบาลเมือง 3 แห่ง เทศบาลตำบล 35 แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบล 97 แห่ง) ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนตำบล หมู่บ้าน เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบลในแต่ละอำเภอ

อำเภอ	พื้นที่ (ตร.กม.)	ห่างจาก จังหวัด(กม.)	จำนวน(แห่ง)				จำนวนบ้าน หลังคาเรือน
			ตำบล	หมู่บ้าน	เทศบาล	อบต.	
เมือง	231.317	1	11	59	3	7	94,835
พุนพิน	1,201.163	12	16	98	1	16	40,606
บ้านนาสาร	835.060	41	11	65	4	6	24,523
กาญจนดิษฐ์	873.539	18	13	117	5	9	39,806
ดอนสัก	458.000	61	4	41	1	4	14,660
เกาะสมุย	227.250	84	7	39	1	0	45,046
เกาะพะงัน	193.000	100	3	17	4	0	14,000
ไชยา	1,004.634	68	9	54	3	6	20,195
ท่าชนะ	683.086	78	6	81	1	6	22,167
ศรีรัฐนคม	1,347.370	55	8	85	1	8	16,805
บ้านตาขุน	1,300.000	71	4	29	2	3	7,136
พนม	703.223	80	6	56	2	4	13,600
ท่าฉาง	1,160.426	37	6	46	1	6	13,425
บ้านนาเดิม	206.000	50	4	30	1	4	8,582
เคียนซา	580.000	61	5	51	2	4	18,390
เวียงสระ	433.587	65	5	64	5	1	23,972
พระแสง	1,328.062	68	7	74	2	7	2,514
ชัยบุรี	430.000	112	4	37	0	4	10,332
วิภาวดี	543.530	70	2	31	0	2	6,651
รวม			131	1,074	40	97	460,852

ที่มา: กรมการปกครอง ข้อมูล ณ ธันวาคม 2558

3.2 ประชากร

จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีประชากร จำนวน 1,046,722 คน ชาย 517,217 คน หญิง 529,555 คน อำเภอที่มีประชากรมากที่สุด คือ อำเภอเมือง รองลงมาอำเภอกาญจนดิษฐ์ และอำเภอพุนพิน ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ประกอบอาชีพทางการเกษตร เป็นหลัก โดยใช้พื้นที่ในการเกษตร ประมาณร้อยละ 45 ของพื้นที่ทั้งหมด นอกจากนี้ยังประกอบอาชีพ ทางด้านปศุสัตว์ ประมง อุตสาหกรรม และการทำเหมืองแร่

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนประชากรจังหวัดสุราษฎร์ธานี

อำเภอ	ชาย	หญิง	รวม
เมืองสุราษฎร์ธานี	84,252	92,054	176,306
กาญจนดิษฐ์	51,822	53,104	104,926
ดอนสัก	18,536	18,929	37,465
เกาะพะงัน	8,387	8,336	723
ไชยา	24,970	26,036	51,008
ท่าชนะ	27,239	27,176	54,415
ศรีรัฐนิคม	21,922	21,956	43,878
บ้านตาขุน	8,026	7,954	15,980
พนม	19,394	18,940	38,334
ท่าฉาง	16,796	16,682	33,478
บ้านนาสาร	35,041	35,850	70,891
บ้านนาเดิม	11,845	12,157	24,002
เคียนซา	24,382	24,017	48,399
เวียงสระ	30,041	31,294	61,335
พระแสง	34,541	34,146	68,687
พุนพิน	46,622	46,771	93,393
ชัยบุรี	13,924	13,556	27,480
วิภาวดี	7,994	7,358	15,352
เกาะสมุย	31,483	33,237	64,720
รวม	517,217	529,555	1,046,772

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดสุราษฎร์ธานี ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม พ.ศ. 2558

4. ข้อมูลเศรษฐกิจ

4.1 สถานการณ์เศรษฐกิจในภาพรวม

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด ปี 2557 (Gross Provincial Product : GPP) ณ ราคาประจำปีมูลค่าเท่ากับ 168,086 ล้านบาท เป็นลำดับที่ 2 ของภาคใต้ รองจากสงขลา รายได้เฉลี่ยประชากร (GPP Per Capita) เท่ากับ 162,329 บาท ประกอบด้วย

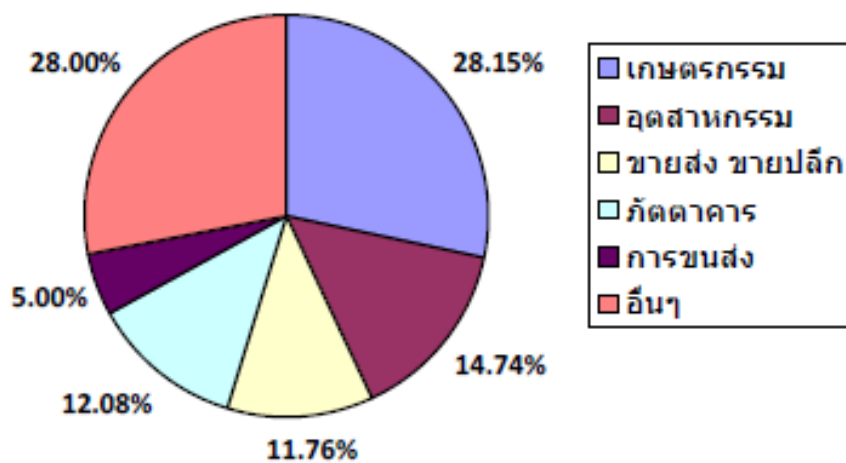
(1) ภาคเกษตร มีมูลค่าเพิ่มเท่ากับ 47,318 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก 47,074 ล้านบาท ในปี 2556 เท่ากับ 244 ล้านบาท

(2) ภาคนอกเกษตร มีมูลค่าเพิ่มเท่ากับ 120,768 ล้านบาท ลดลงจาก 114,875 ล้านบาท ในปี 2556 เท่ากับ 287 ล้านบาท

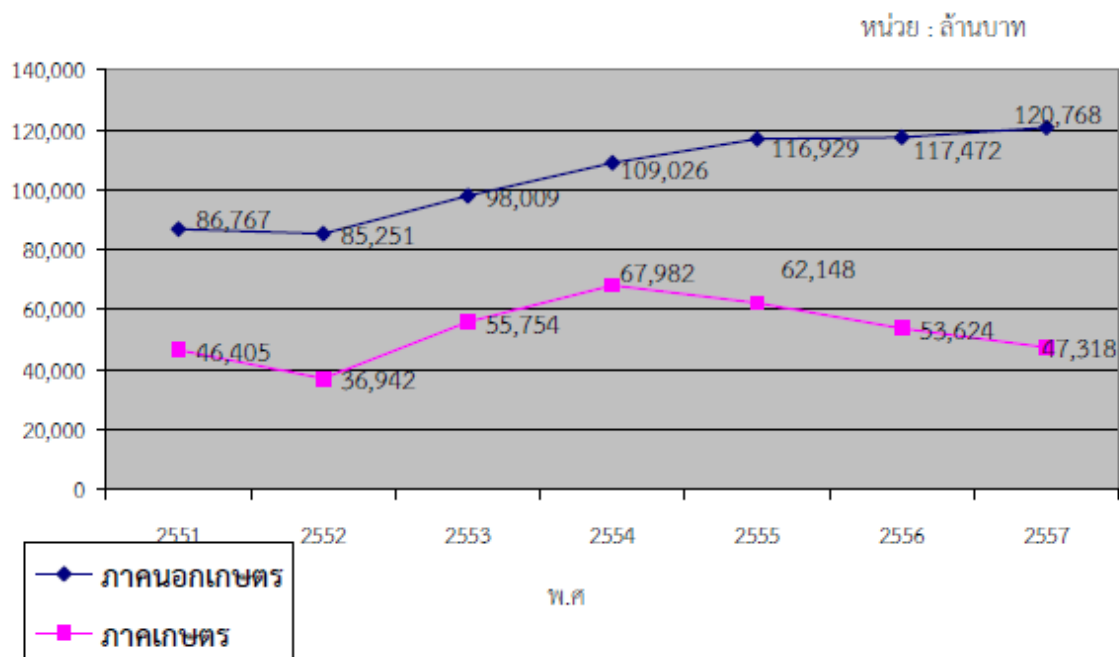
ตารางที่ 3 แสดงมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามสาขาการผลิต

สาขาการผลิต	มูลค่า (ล้านบาท)	สัดส่วนโครงสร้าง (ร้อยละ)
ภาคเกษตร	47,318	28.15
สาขาเกษตรกรรม ปศุสัตว์ และการป่าไม้	44,203	26.30
สาขาประมง	3,115	1.85
ภาคนอกเกษตร	120,768	71.85
สาขาเหมืองแร่และย่อยหิน	3,755	2.24
สาขาอุตสาหกรรม	24,771	14.74
สาขาไฟฟ้า ประปา และโรงแยกก๊าซ	3,907	2.33
สาขาก่อสร้าง	4,720	2.86
สาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์	19,767	11.76
สาขาโรงแรมและภัตตาคาร	20,305	12.08
สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม	9,932	5.91
สาขาตัวกลางทางการเงิน	8,624	5.13
สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และบริการทางธุรกิจ	6,006	3.57
สาขาการบริหารราชการแผ่นดินและการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคม	6,777	4.03
ภาคบังคับ		
สาขาการศึกษา	7,736	4.60
สาขาการบริการด้านสุขภาพและสังคม	3,370	2.00
สาขาการให้บริการด้านชุมชน สังคม และบริการ ส่วนบุคคลอื่นๆ	917	0.55
สาขาลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	182	0.10
ผลิตภัณฑ์จังหวัด Gross Provincial Products(GPP)	168,086	100
ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว GPP Precipitate(บาท)	162,329	
ประชากร Population(1,000 คน)	1,035	

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ข้อมูล ณ ปี 2557

ภาพที่ 2 แสดงสัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดสุราษฎร์ธานี (GPP) จำแนกตามสาขาการผลิต

ภาพที่ 3 แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตรและภาคนอกเกษตรของจังหวัดสุราษฎร์ธานี (GPP)

4.2 โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัด

โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัด ขึ้นกับสาขาเกษตรกรรม (47,3185 ล้านบาท) คิดเป็นร้อยละ 28.15 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด รองลงมาได้แก่ สาขาอุตสาหกรรม (24,862 ล้านบาท) คิดเป็นร้อยละ 15.1 สาขาขายส่งขายปลีก (24,771 ล้านบาท) คิดเป็นร้อยละ 14.74 และสาขาโรงแรมและภัตตาคาร (20,305 ล้านบาท) คิดเป็นร้อยละ 2.08

ด้านการเกษตร (รวมประมง) มีมูลค่า 51,636 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 31.3 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด เกษตรสำคัญประกอบด้วย

การประมงชายฝั่ง มีมูลค่า 3,059 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 1.9 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด สาขาพืชผล ปศุสัตว์ และการป่าไม้ มีมูลค่า 44,203 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 26.30 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด และร้อยละ 94.08 ของผลิตภัณฑ์ด้านการเกษตร

ด้านอุตสาหกรรม มีมูลค่า 24,862 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 15.1 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด โดยมีอุตสาหกรรมที่สำคัญ ประกอบด้วย

การค้าปลีกค้าส่ง มีมูลค่า 19,674 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 11.9 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด

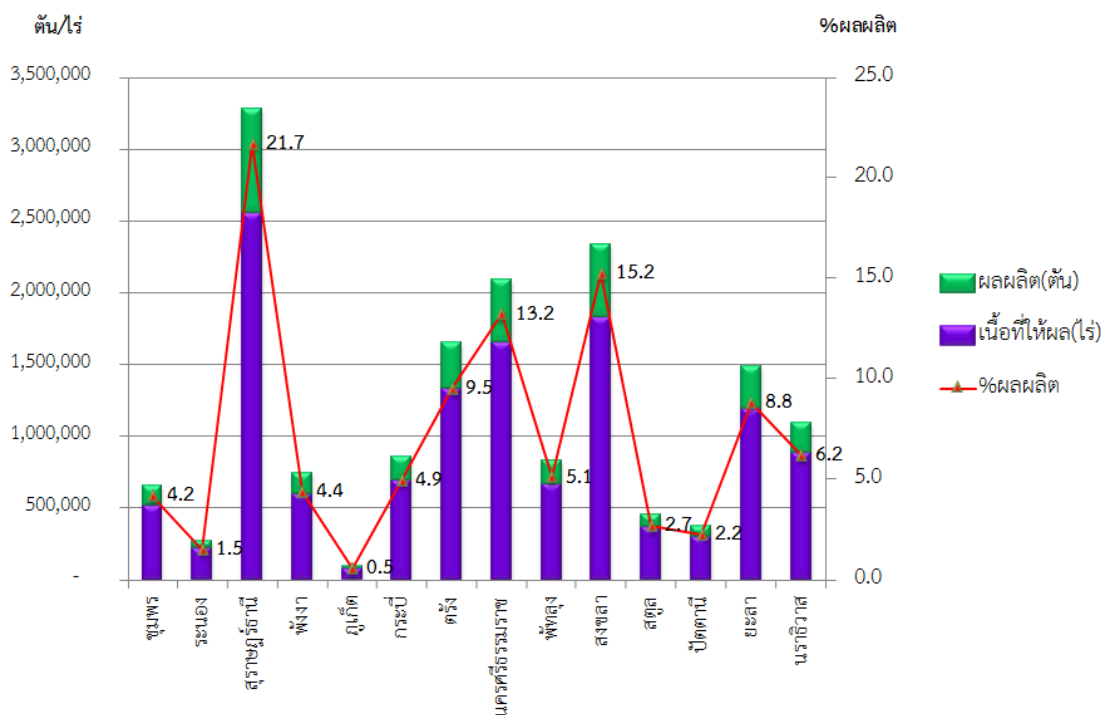
บริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว (โรงแรม ขนส่ง บริการชุมชน) มีมูลค่า 26,269 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 15.9 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด

บริการอื่นๆ มีมูลค่า 42,394 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 25.7 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด

โครงสร้างเศรษฐกิจหลักของจังหวัดสุราษฎร์ธานี เมื่อพิจารณาจากผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด สุราษฎร์ธานี (GPP) ได้แก่ สาขาเกษตรกรรม สาขาการบริการ สาขาอุตสาหกรรม และสาขาการค้า ตามลำดับ ข้อมูลจากอดีต กระทั่งปัจจุบัน จะพบว่า ภาคการเกษตรเป็นภาคเศรษฐกิจหลักของจังหวัด สุราษฎร์ธานีมาโดยตลอดไม่เปลี่ยนแปลงแต่จากข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี พบว่าแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของ GPP จังหวัดสุราษฎร์ธานีรายสาขา พบว่าภาคการเกษตรมีสัดส่วนเติบโตขึ้น ร้อยละ 35.99 ในปี 2553 และร้อยละ 37.64 ในปี 2544 แต่มีแนวโน้มลดลงเป็นร้อยละ 31.33 ในปี 2555 ซึ่งแนวโน้มนี้เป็นไปในทิศทางตรงกันข้ามกับภาคการบริการที่มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง แต่ภาคการค้าและอุตสาหกรรมมีสัดส่วนในโครงสร้างเศรษฐกิจทรงตัว ตั้งแต่ปี 2550 เป็นต้นมา

4.3 สถานการณ์ยางพารา

ผลผลิตยางพารา รวมในภาคใต้ ปี 2559 เท่ากับ 3,334,817 ตัน โดยจังหวัดที่มีผลผลิตมากที่สุดของภาคใต้ คือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีผลผลิตเท่ากับ 722,684 ตัน คิดเป็นร้อยละ 21.7 รองลงมา ได้แก่ จังหวัดสงขลา มีผลผลิตเท่ากับ 507,785 ตัน คิดเป็นร้อยละ 15.2 และจังหวัดนครศรีธรรมราช มีผลผลิตเท่ากับ 440,371 ตัน คิดเป็นร้อยละ 13.2 ดังภาพที่ 4

ภาพที่ 4 แสดงเปอร์เซ็นต์ผลผลิตตามเนื้อที่ให้ผลผลิตของยางพาราในภาคใต้

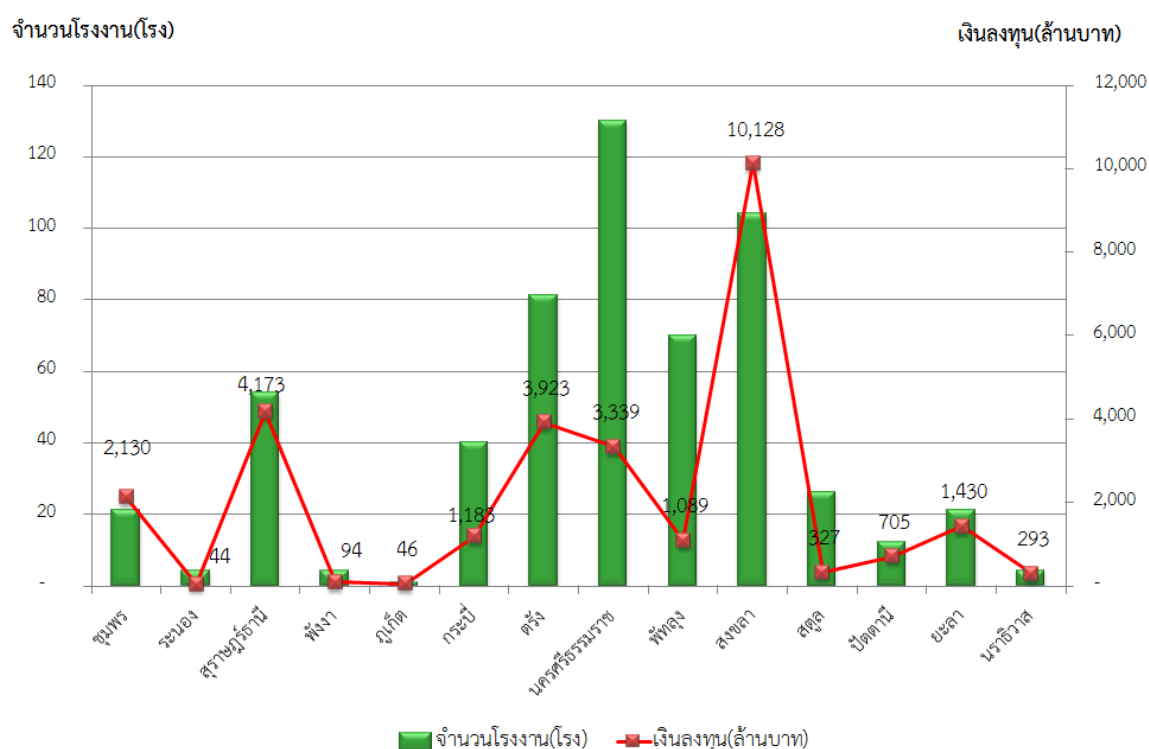
สถานการณ์ตลาดและราคา

ธนาคารแห่งประเทศไทย ได้สรุปราคาผลยางพาราและแนวโน้มปี 2560 โดยราคายางพาราปี 2559 ราคายางแผ่นดิบชั้น 3 เฉลี่ยกิโลกรัม ละ 52.79 บาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 7.7 โดยเป็น ผลมาจากทั้งด้านอุปทานที่ลดลงจากอากาศร้อนและแล้ง นานในช่วงกลางปี ฝนตกหนักและน้ำท่วมหลายพื้นที่ทางภาคใต้ของประเทศไทยในช่วงปลายปี ทำให้ผลผลิตยาง ออกสู่ตลาดน้อยลง ผลจากอุปสงค์ที่เพิ่มขึ้นจากการเร่ง ผลิตยางล้อของจีนเพื่อส่งออกสหรัฐอเมริกา รวมถึงเร่งผลิตเพื่อบริโภคในประเทศจีน จากความต้องการซื้อรถยนต์ในประเทศเร่งตัวขึ้นในช่วงปลายปี และผลจากปัจจัยเทคนิคอื่นๆ จากการที่นักลงทุนเข้ามาเก็งกำไรในตลาดซื้อขายล่วงหน้าค่อนข้างมาก โดยเฉพาะ Hedge Fund รวมถึงผู้ประกอบการมีการซื้อขายล่วงหน้าเพื่อ ป้องกันความเสี่ยงจากการขาดแคลนยางมากขึ้นในช่วง ฤดูยางผลัดใบเดือน มี.ค.-เม.ย. ปี 2560 นอกจากนี้ ค่าเงินเยน เงินบาท และเงินหยวนที่อ่อนค่า ประกอบกับ ราคาน้ำมันดิบ WTI ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้นเป็นปัจจัยสนับสนุนให้ราคายางแผ่นดิบปรับตัวเพิ่มขึ้นด้วย สำหรับแนวโน้มปี 2560 คาดว่าราคายางยังคงปรับตัวเพิ่มขึ้นได้ โดยคาดการณ์ราคายางเฉลี่ยอยู่ในช่วง 60- 70 บาทต่อกิโลกรัม จากความต้องการใช้ยางของ จีนที่ยังคงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ผู้ผลิตยางล้อจีนมีการเพิ่มกำลังการผลิตมากขึ้นเพื่อรองรับการฟื้นตัวของการผลิตรถยนต์จีนในปี 2560

โรงงานอุตสาหกรรมทำยางแผ่นรมควัน ยางเครป ยางแท่ง

จำนวนเงินลงทุนในอุตสาหกรรมทำยางแผ่นรมควัน ยางเครป ยางแท่งในภาคใต้ จำนวนรวมทั้งสิ้น 28,904 ล้านบาท โดยจังหวัดที่มีเงินลงทุนมากที่สุดของภาคใต้ คือ จังหวัดสงขลา มีเงินลงทุนเท่ากับ 10,128 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 35.0 รองลงมา ได้แก่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีเงินลงทุนเท่ากับ 4,173

ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 14.4 และจังหวัดตรัง มีเงินลงทุนเท่ากับ 3,923 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 13.5 ดังภาพที่ 5

ภาพที่ 5 แสดงจำนวนโรงงาน เงินลงทุน ของโรงงานทำยางแผ่นรมควันในภาคใต้

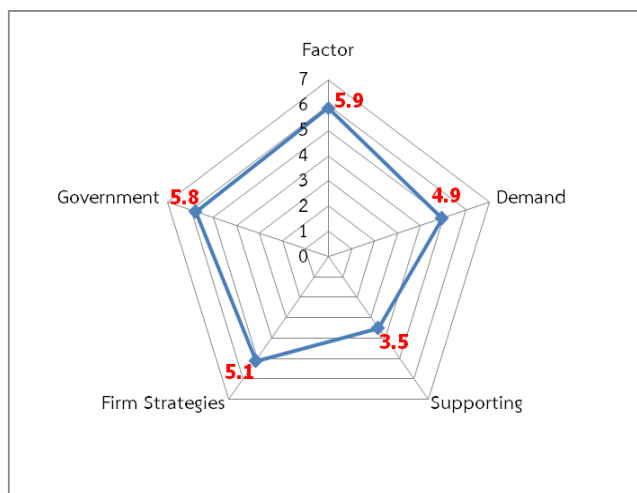
จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีโรงงานทำยางแผ่นรมควัน ยางเครป ยางแท่ง จำนวนโรงงานทั้งสิ้น 54 โรงงาน เงินลงทุน 4,173 ล้านบาท คนงาน 4,551 คน โดยมีจำนวนโรงงานและเงินลงทุนเป็นไปในทิศทางเดียวกับปริมาณผลผลิต แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการมีวัตถุดิบที่เพียงพอป้อนสู่โรงงาน เป็นไปในทิศทางที่ตรงกันข้ามกับจังหวัดสงขลา ซึ่งมีปริมาณเงินลงทุนในอุตสาหกรรมทำยางแผ่นรมควัน ยางเครป ยางแท่ง สูงกว่าปริมาณผลผลิต นั่นแสดงให้เห็นว่าในจังหวัดสงขลา มีการรับซื้อวัตถุดิบจากจังหวัดใกล้เคียง ทำให้มีต้นทุนในการผลิตสูงกว่าจังหวัดสุราษฎร์ธานี

นอกจากนี้ยังมีโรงงานแปรรูปผลิตภัณฑ์ยางพารา โดยนำไปผลิต เป็นถุงยางอนามัย ถุงมือยาง และผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จำนวน 6 โรงงาน ดังนี้

1. บริษัท เซฟกลัฟ จำกัด ประกอบกิจการผลิตถุงมือยาง กำลังการผลิต 144 ล้านชิ้น/ปี
2. บริษัท ชัวร์เท็กซ์ จำกัด ประกอบกิจการผลิตถุงยางอนามัย 34 ล้านชิ้น/ปี
3. บริษัท เซฟกลัฟ จำกัด ประกอบกิจการผลิตถุงมือยาง กำลังการผลิต 86.4 ล้านชิ้น/ปี
4. บริษัท สยามเซมเพอร์เมต จำกัด ประกอบกิจการผลิตถุงมือยางธรรมชาติ
5. บริษัท แอปป์ แอนด์ โกลฟ จำกัด ประกอบกิจการผลิตถุงมือยางธรรมชาติ กำลังการผลิต 19.2 ล้านชิ้น/ปี
6. ชุมนุมสหกรณ์อุตสาหกรรมยางพาราภาคใต้ จำกัด ประกอบกิจการผลิตสายพานลำเลียง เม็ดยางปูพื้น ยางคอมปาวด์ กำลังการผลิต 3,840 ตัน/ปี

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบและเป็นอุปสรรคต่อการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมยางพารา

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบและเป็นอุปสรรคต่อการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมยางพาราในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พิจารณาจากภาพรวมความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมยางพาราจังหวัดสุราษฎร์ธานี ดังภาพที่ 6

ภาพที่ 6 แสดงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมยางพารา

1. เงื่อนไขปัจจัยด้านปัจจัยการผลิต (Factor Conditions)

- (1) เป็นแหล่งปลูกยางพาราขนาดใหญ่ของประเทศ มีความได้เปรียบทางด้านที่ตั้งของวัตถุดิบและต้นทุนในการขนส่งวัตถุดิบ
- (2) มีระบบสาธารณูปโภคที่มีประสิทธิภาพ
- (3) มีปัญหาเกี่ยวกับจำนวนแรงงานในการผลิต ทั้งภาคเกษตร (การกรีดยางพารา) และภาคอุตสาหกรรม
- (4) อุตสาหกรรมส่วนใหญ่ของจังหวัดเป็นอุตสาหกรรมกลางน้ำ ไม่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตภัณฑ์ได้ เป็นเพียงการผลิตเพื่อการส่งออกไปยังลูกค้าต่างประเทศเพื่อนำไปผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ขั้นสุดท้าย ทำให้ไม่สามารถกำหนดราคาได้เอง

2. เงื่อนไขปัจจัยด้านอุปสงค์ (Demand Conditions)

- (1) มูลค่าการส่งออกของผลิตภัณฑ์ยางพารา ได้แก่ ยางแผ่นรมควัน ยางแท่ง ยางผสม ขึ้นอยู่กับคำสั่งซื้อของประเทศคู่ค้า

3. อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องและสนับสนุนกัน (Related and Supporting industries)

- (1) มียุทธศาสตร์ที่ดีด้านทำเลที่ตั้ง เนื่องจากเป็นศูนย์กลางของภาคใต้ตอนบน
- (2) ความไม่เพียงพอของท่าเรือ เพื่อขนส่งสินค้าทางน้ำ และต้องเพิ่มหัวจักรของรถไฟเพื่อที่จะช่วยลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์ของผลิตภัณฑ์ยางพารา
- (1) ขาดการเชื่อมโยงอุตสาหกรรมยางพาราลดห่วงโซ่อุปทาน (Supply chain)
- (2) สถาบันศึกษาในจังหวัดต้องผลิตบุคลากรที่สนับสนุนภาคอุตสาหกรรมได้

4. บริบทของการแข่งขัน (Related and Supporting industries)

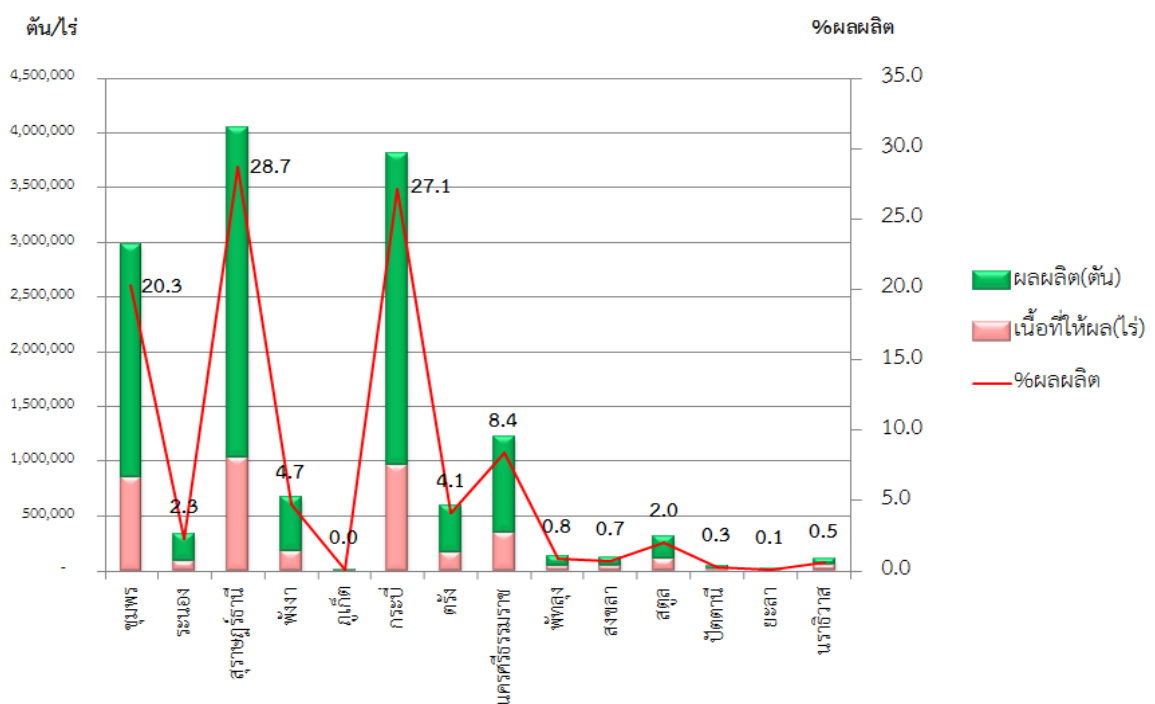
- (1) ปัญหาด้านราคายาง เพราะวิกฤตเศรษฐกิจโลกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมยานยนต์ ทำให้ความต้องการยางพาราลดลง ขณะที่อุปสงค์ภายในประเทศยังคงไม่เพิ่มขึ้น ส่วนหนึ่งมาจากรายได้เกษตรกรที่แนวโน้มลดลง จากการที่ราคายางพาราอยู่ในระดับต่ำตามราคาในตลาดโลก
- (2) การสร้างนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ จากยางพารา เพื่อสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับยางพาราเป็นทางเลือกของอุตสาหกรรมยางพาราอีกทางเลือกหนึ่ง เช่น ครีมหน้าในจากการสกัดเซรั่มจากน้ำยางพารา เพราะอุตสาหกรรมยางพาราส่วนใหญ่เป็นเพียงอุตสาหกรรมขั้นต้น เพื่อจำหน่ายให้กับลูกค้าต่างประเทศในการผลิต เช่น อุตสาหกรรมยานยนต์ เป็นต้น
- (3) การส่งเสริมด้านเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อให้การผลิตยางพารามีคุณภาพตรงตามความต้องการของลูกค้าเพิ่มขึ้น และต้องเพิ่มการใช้ยางในประเทศให้มากขึ้น เช่น นำมาทำถนน

5. การสนับสนุนขององค์กรในพื้นที่

- (1) ปัจจุบันหน่วยงานภาครัฐได้มีการบูรณาการร่วมกัน ในการสนับสนุนการลงทุนด้านแหล่งทุน เพื่อให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมได้รับการส่งเสริมและมีศักยภาพในการแข่งขัน เช่น ประสานให้เกิดการวิจัยที่ตรงตามความต้องการของผู้ประกอบการ

4.4 สถานการณ์ปาล์มน้ำมัน

ผลผลิตปาล์มน้ำมัน รวมทั้งประเทศ ปี 2559 เท่ากับ 10,944,884 ตัน โดยจังหวัดที่มีผลผลิตมากที่สุดของภาคใต้ คือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีผลผลิต เท่ากับ 2,787,202 ตัน คิดเป็นร้อยละ 28.7 รองลงมา ได้แก่ จังหวัดกระบี่ มีผลผลิตเท่ากับ 2,855,090 ตัน คิดเป็นร้อยละ 27.1 และจังหวัดชุมพร มีผลผลิตเท่ากับ 2,131,701 ตัน คิดเป็นร้อยละ 20.3 ดังภาพที่ 7

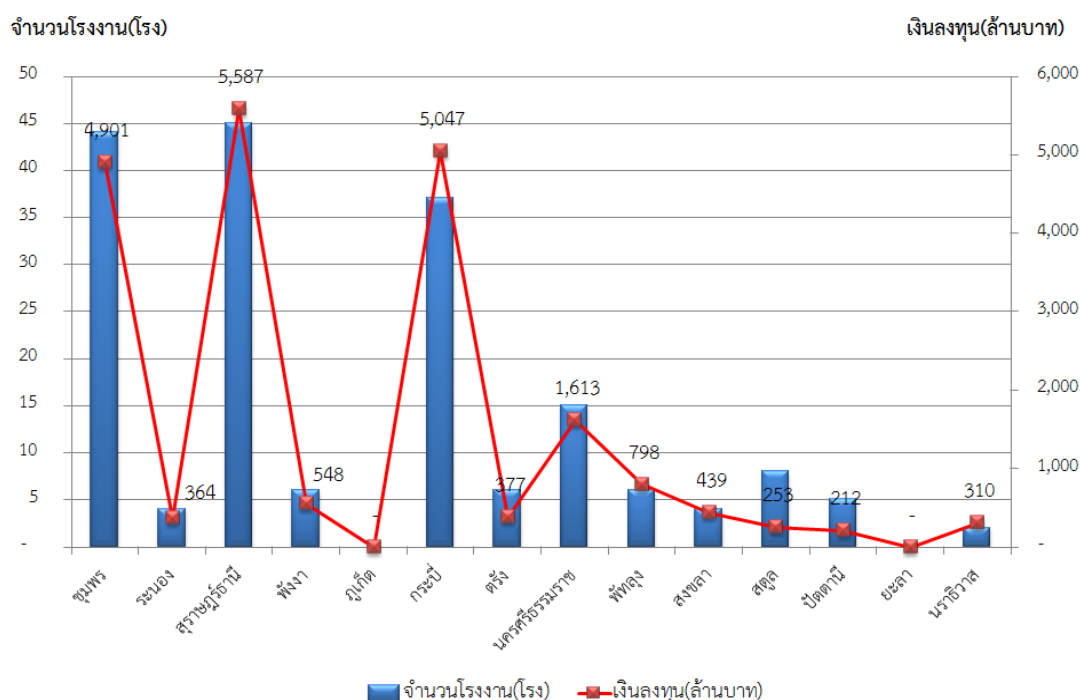
ภาพที่ 7 แสดงเปอร์เซ็นต์ผลผลิตตามต่อเนื้อที่ให้ผลผลิตของปาล์มน้ำมันของภาคใต้

สถานการณ์ตลาดและราคา

ธนาคารแห่งประเทศไทย ได้สรุปราคาผลปาล์มน้ำมันและแนวโน้มปี 2560 โดยราคาปาล์มน้ำมันปี 2559 เฉลี่ยกิโลกรัมละ 5.84 บาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 17.8 จากราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ 4.95 บาท ปี 2558 เนื่องจากได้รับผลกระทบภัยแล้ง ในช่วงที่ผ่านมาทำให้ผลผลิตปีนี้ ออกสู่ตลาดน้อยกว่าปีก่อน สำหรับแนวโน้ม ปี 2560 คาดว่าราคาปาล์มน้ำมันจะอ่อนตัวลงอยู่ในช่วงกิโลกรัมละ 4.80 -5.20 บาท เนื่องจากผลผลิตปาล์มน้ำมันในปีนี้จะออกสู่ตลาดในปริมาณเพิ่มขึ้นจากสภาพอากาศที่เอื้ออำนวยหลังจากผ่านช่วงแล้งยาวนาน ตั้งแต่ปลายปี 2558 จนถึงกลางปี 2559

โรงงานอุตสาหกรรมสกัดน้ำมันปาล์ม

จำนวนเงินลงทุนในอุตสาหกรรมสกัดน้ำมันปาล์มในภาคใต้ จำนวนรวมทั้งสิ้น 20,449 ล้านบาท โดยจังหวัดที่มีเงินลงทุนมากที่สุดของภาคใต้ คือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีเงินลงทุนเท่ากับ 5,587 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 27.32 รองลงมา ได้แก่ จังหวัดกระบี่ มีเงินลงทุนเท่ากับ 5,047 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 24.6 และจังหวัดชุมพร มีเงินลงทุนเท่ากับ 4,901 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 23.9 ตามลำดับ ดังภาพที่ 8

ภาพที่ 8 แสดงจำนวนโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม และเงินทุนภาคใต้

จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีจำนวนโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม จำนวนทั้งสิ้น 44 โรง ประกอบด้วย

(1) โรงงานอุตสาหกรรมสกัดน้ำมันปาล์มดิบ จำนวน 32 โรงงาน เงินลงทุนรวม 2,590.41 ล้านบาท คนงาน 829 คน กำลังการผลิต น้ำมันปาล์มดิบ 496,730 ตัน น้ำมันในเมล็ดปาล์ม 355,329 ตัน

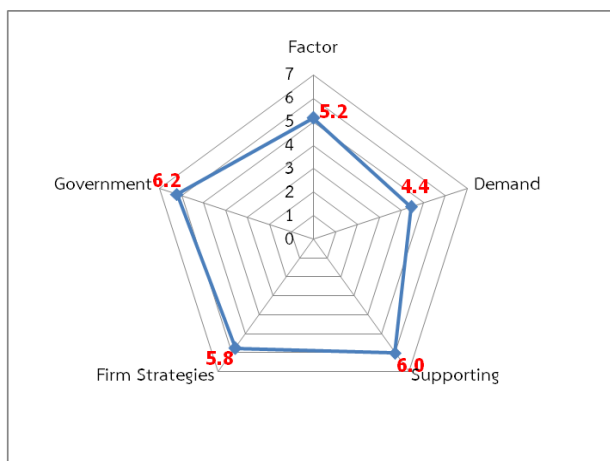
(2) โรงงานอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์น้ำมันที่ได้จากการสกัดวัตถุดิบ (purifying) จำนวน 1 โรงงาน คือ บริษัท แนนทพูรา วัน จำกัด เงินลงทุน 136.30 ล้านบาท คนงาน 28 คน กำลังการผลิต น้ำมันปาล์มสกัด RBD 5,120 ตัน และไขมันกรดเกินปาล์ม PEO 1,617 ตัน

(3) โรงงานอุตสาหกรรมสกัดน้ำมันปาล์มดิบและผลิตกระแสไฟฟ้า จำนวน 10 โรงงาน เงินลงทุนรวม 2,560.5 ล้านบาท คนงาน 202 คน กำลังการผลิต น้ำมันปาล์มดิบ 630,735 ตัน/ปี น้ำมันในเมล็ดปาล์ม 114,134 ตัน/ปี ผลิต Biogas 19.98 MW ผลิต Biomass 22.42 MW

(4) โรงงานผลิตไบโอดีเซล จำนวน 1 โรงงาน คือ บริษัท นิวไบโอดีเซล จำกัด เงินลงทุนรวม 300 ล้านบาท กำลังการผลิตน้ำมันปาล์มดิบ 120,000 ตัน น้ำมันไบโอดีเซล 60,000 ตัน กรีเซอร์รอล 9,000 ตัน กรดไขมันน้ำมันปาล์ม 6,000 ตัน และน้ำมันปาล์มกึ่งบริสุทธิ์ 120,000 ตัน

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบและเป็นอุปสรรคต่อการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบและเป็นอุปสรรคต่อการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พิจารณาจากภาพรวมความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมยางพาราจังหวัดสุราษฎร์ธานี ดังนี้

ภาพที่ 9 แสดงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการสร้างขีดความสามารถของอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน

1. เงื่อนไขปัจจัยด้านปัจจัยการผลิต (Factor Conditions)

- (1) มีโครงสร้างพื้นฐานที่พร้อมสำหรับอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน มีแรงงานเพียงพอในท้องถิ่น เป็นแหล่งปลูกปาล์มที่สำคัญของประเทศเป็นอันดับ 2 รองจากจังหวัดกระบี่ และปลูกมายาวนาน ผู้ประกอบการมีความรู้และประสบการณ์ในการทำสวนปาล์ม มีพื้นที่และสภาพภูมิประเทศเหมาะสม
- (2) กำลังการผลิตของโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มภายในจังหวัดมีมากกว่าปริมาณปาล์มดิบ ทำให้ขาดวัตถุดิบพันธุ์ปาล์มที่ปลูกและกระบวนการเก็บเกี่ยวทำให้คุณภาพน้ำมันในปาล์มลดลง

2. เงื่อนไขปัจจัยด้านอุปสงค์ (Demand Conditions)

- (1) น้ำมันปาล์มเป็นส่วนประกอบของการผลิตอุตสาหกรรมอาหาร เช่น อาหารสำเร็จรูป โรงงานกลั่น น้ำมันปาล์มจึงมีความต้องการน้ำมันที่มีคุณภาพสูง คือน้ำมันปาล์มที่มีกรดไขมันต่ำกว่า 5% และโรงงานกลั่นจะรับซื้อในราคาต่ำเพราะส่วนใหญ่แล้วน้ำมันปาล์มจะมีสารปนเปื้อนในน้ำมันสูงกว่ามาตรฐาน

3. อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องและสนับสนุนกัน (Related and Supporting industries)

- (1) มี Cluster อุตสาหกรรมปาล์ม โดยศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 10 ได้ดำเนินโครงการทำ Benchmarking ระหว่างโรงงาน ซึ่งมีหลายตัวชี้วัด โดยได้เลือก Best Practice เพื่อให้โรงงานอื่นนำไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติ แต่ปัจจุบันโรงงานสกัดน้ำมันในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ยังเข้าร่วมโครงการนี้เพียงบางโรงงาน
- (2) มหาวิทยาลัยในพื้นที่ไม่สามารถผลิตวิศวกรที่สามารถผลิตเครื่องจักรสำหรับป้อนให้โรงงานสกัดน้ำมันปาล์มในจังหวัดได้ โดยเครื่องจักรสำคัญ เช่น เครื่อง Decanter Separator หากเกิดเสีย ต้องรอช่างจากต่างประเทศเป็นเวลานาน อย่างไรก็ตาม ณ ขณะนี้ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้มีผู้ประกอบการจัดตั้ง Tank Farm เพื่อเก็บและลำเลียงน้ำมันปาล์มไปยังโรงกลั่นทางเรือ ทำให้ลดต้นทุนด้านการขนส่ง

4. บริบทของการแข่งขัน (Firm Strategies)

- (1) มีโครงสร้างของอุปสงค์ที่ยังคงที่ เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจของจังหวัดสุราษฎร์ธานียังค่อนข้างดี โดยเฉพาะน้ำมันปาล์มเป็นส่วนประกอบของการผลิตอุตสาหกรรมอาหาร เช่น อาหารสำเร็จรูป โรงงานกลั่นน้ำมันปาล์มจึงมีความต้องการน้ำมันที่มีคุณภาพสูง คือน้ำมันปาล์มที่มีกรดไขมันต่ำกว่า 5% และโรงงานกลั่นจะรับซื้อในราคาต่ำเพราะส่วนใหญ่แล้วน้ำมันปาล์มจะมีสารปนเปื้อนในน้ำมันสูงกว่ามาตรฐาน

5. การสนับสนุนขององค์กรในพื้นที่ (Government)

- (1) จังหวัดได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มอย่างชัดเจน
- (2) มีการบูรณาการร่วมกันของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง เช่น ส่งเสริมให้ขยายพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันเพิ่มขึ้นในพื้นที่ที่มีศักยภาพ สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการผลิตปาล์มน้ำมัน อาทิ การใช้เทคโนโลยีเรื่องระบบน้ำและการคลุมดิน การปฏิบัติในการบำรุงรักษา การจัดการดิน และปุ๋ย
- (3) ส่งเสริมและสนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกรหรือสหกรณ์ผู้ผลิตปาล์มน้ำมัน และโรงงานสกัดปาล์มน้ำมันขนาดเล็ก เพื่อให้เกิดการประหยัด และลดต้นทุนการผลิต ส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกปาล์มเพิ่มขึ้นโดยการจัดตั้งกองทุนพัฒนาปาล์มน้ำมัน เพื่อเป็นแหล่งเงินกู้ให้แก่เกษตรกรรายย่อยที่ยากจน และไม่สามารถหาแหล่งเงินกู้มาปรับปรุงพัฒนาสวนปาล์มของตน
- (4) มีหน่วยงานเพื่อพัฒนาพันธุ์ปาล์มน้ำมันให้ได้มาตรฐาน และผลผลิตสูง ทดแทนการนำเข้าพันธุ์จากต่างประเทศ
- (5) สนับสนุนการจัดตั้งคณะกรรมการร่วมในลักษณะจตุภาคี ประกอบด้วยตัวแทนจากภาครัฐ เกษตรกร ผู้ผลิตปาล์มน้ำมัน โรงงานสกัดน้ำมันปาล์มดิบ และโรงงานกลั่นน้ำมันปาล์มเพื่อร่วมปรึกษาหารือในการพัฒนากระบวนการผลิต และการตลาดให้เชื่อมโยงสนับสนุนซึ่งกันและกันอย่างเป็นระบบ
- (6) สนับสนุนการลงทุนด้านแหล่งทุนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมได้รับการส่งเสริม และมีศักยภาพในการแข่งขันอย่างยั่งยืน

4.5 สถานการณ์ไม้ผลเศรษฐกิจที่สำคัญ

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีพื้นที่ปลูกผลไม้จำนวน 99,619 ไร่ มีพื้นที่ได้รับผลผลิตแล้วจำนวน 55,078 ไร่ โดยแยกพื้นที่การเพาะปลูกได้ ดังนี้

- เงาะ จำนวน 40,287 ไร่ ได้รับผลผลิต จำนวน 31,618 ตัน มูลค่า 570.70 ล้านบาท
- ทูเรียน จำนวน 36,436 ไร่ ได้รับผลผลิต จำนวน 32,101 ตัน มูลค่า 642 ล้านบาท
- มังคุด จำนวน 14,923 ไร่ ได้รับผลผลิต จำนวน 6,557 ตัน มูลค่า 131.10 ล้านบาท
- ลองกอง จำนวน 17,973 ไร่ ได้รับผลผลิต จำนวน 6,722 ตัน มูลค่า 120.30 ล้านบาท

ผลไม้เศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดสุราษฎร์ธานีที่สำคัญมี 4 ชนิด คือ เงาะ ทูเรียน ลองกอง และ มังคุด โดยเงาะเป็นไม้ผลที่มีพื้นที่ปลูกมากที่สุดจำนวน 39,024 ไร่ รองลงมาคือ ทูเรียน พื้นที่ปลูกทั้งหมดจำนวน 36,117 ไร่ ต่อมาคือ ลองกอง มีพื้นที่ปลูกจำนวน 21,236 ไร่ และลำดับสุดท้าย คือ มังคุด มีพื้นที่ปลูกจำนวน 13,754 ไร่ (ข้อมูล ณ พ.ศ. 2554) โดยแนวโน้มของพื้นที่ปลูกผลไม้เศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดสุราษฎร์ธานีลดลงทุกปี ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากผลกระทบจากราคาสินค้าเกษตรที่ตกต่ำ ประกอบกับต้นทุนการผลิตทั้ง ปุ๋ย ค่าจ้างแรงงาน เพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ผลกระทบจากภัยธรรมชาติไม่ว่าจากอุทกภัยหรือฝนแล้ง ย่อมส่งผลกระทบต่อปริมาณผลผลิตที่เกษตรกรจะเก็บเกี่ยวได้ รวมถึงการที่เกษตรกรส่วนหนึ่งยังคงวิถีของการทำสวนผลไม้แบบเดิมๆ ยังไม่นำเทคโนโลยีสมัยใหม่บางตัวเข้ามาประยุกต์ใช้ นอกจากนี้ส่วนหนึ่งเป็นผลกระทบมาจากราคายางพาราที่ปรับตัวสูงขึ้นหลายเท่าตัว เป็นแรงจูงใจให้เกษตรกรชาวสวนผลไม้หันมาโค่นผลไม้ทิ้งแล้วปลูกยางพาราทดแทน ซึ่งให้ผลตอบแทนดีกว่า¹ นอกจากนี้พื้นที่ปลูกผลไม้สำคัญทั้ง 4 ชนิดลดลงแล้วปริมาณของผลผลิตก็ลดลงด้วยเช่นกัน

4.6 การประมงและการเพาะเลี้ยงชายฝั่ง

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีพื้นที่และสภาพภูมิประเทศเอื้ออำนวยต่อการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำทะเลบริเวณชายฝั่ง ปัจจุบันมีการเพาะเลี้ยงเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ ที่สำคัญได้แก่ กุ้งและสัตว์น้ำอื่นๆ เช่น หอยนางรม หอยแครง ปลาเก๋า ปลากระพงขาว ซึ่งมีการเพาะเลี้ยงในพื้นที่อำเภอชายฝั่งทะเล คือ ไชยา ท่าชนะ เมืองกาญจนดิษฐ์ พุนพิน ดอนสัก เกาะสมุย และเกาะพะงัน ซึ่งในปี 2558 มีผลผลิตการเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล รวม 19,717 ตัน

4.7 ฐานอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรและอาหาร

ปัจจุบันโครงสร้างการผลิตของประเทศไทย ได้เปลี่ยนแปลงจากระบบเศรษฐกิจแบบเกษตรกรรมมาเป็นระบบเศรษฐกิจแบบอุตสาหกรรมมากขึ้น นอกจากจะมีอุตสาหกรรมใหม่ๆ เกิดขึ้นจำนวนมากแล้ว ลักษณะการประกอบอุตสาหกรรมขนาดเล็กและอุตสาหกรรมในครัวเรือนก็มีบทบาทต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ อุตสาหกรรมของจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีโครงสร้างในลักษณะเดียวกับอุตสาหกรรมในภาคใต้โดยรวม ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการเกษตร เช่น อุตสาหกรรมยางพารา อุตสาหกรรมไม้ยางพารา อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันและอุตสาหกรรมอาหารทะเลแช่แข็ง ปี 2559 พบว่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีโรงงานอุตสาหกรรมรวม 1,219 โรง เพิ่มขึ้นจากปี 2558 คิดเป็นร้อยละ 7.5

¹ ข้อมูลศักยภาพ ปัญหาและความต้องการของประชาชน จากการประชุมระดมความคิดเห็นระดับจังหวัด

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรม จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม
พ.ศ. 2556-2559

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวนสถานประกอบการ				อัตราการเปลี่ยนแปลง		
	2556	2557	2558	2559	2557	2558	2559
รวมยอด	970	1,064	1,134	1,219	9.7	6.6	7.5
อุตสาหกรรมเกษตร	7	8	8	8	14.3	0.0	0.0
อุตสาหกรรมอาหาร	145	145	152	162	0.0	4.8	6.6
อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม	11	14	15	17	27.3	7.1	13.3
อุตสาหกรรมสิ่งทอ	2	4	4	4	100.0	0.0	0.0
อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกาย	2	2	2	2	0.0	0.0	0.0
อุตสาหกรรมเครื่องหนัง	1	1	1	1	0.0	0.0	0.0
อุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	164	183	196	218	11.6	7.1	11.2
อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์และเครื่องเรือน	24	25	25	25	4.2	0.0	0.0
อุตสาหกรรมกระดาษและผลิตภัณฑ์จากกระดาษ	2	2	2	2	0.0	0.0	0.0
อุตสาหกรรมสิ่งพิมพ์	4	4	4	4	0.0	0.0	0.0
อุตสาหกรรมเคมี	12	12	12	12	0.0	0.0	0.0
อุตสาหกรรมปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์	15	16	17	21	6.7	6.3	23.5
อุตสาหกรรมยาง	52	57	60	64	9.6	5.3	6.7
อุตสาหกรรมพลาสติก	13	18	20	20	38.5	11.1	0.0
อุตสาหกรรมโลหะ	111	122	127	137	9.9	4.1	7.9
อุตสาหกรรมโลหะ	0	0	0	0	0.0	0.0	0.0
อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ	40	41	42	44	2.5	2.4	4.8
อุตสาหกรรมเครื่องจักรกล	37	37	37	37	0.0	0.0	0.0
อุตสาหกรรมไฟฟ้า	2	2	2	2	0.0	0.0	0.0
อุตสาหกรรมขนส่ง	76	82	84	89	7.9	2.4	6.0
อุตสาหกรรมอื่น ๆ	250	289	324	350	15.6	12.1	8.0

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี ข้อมูล ณ 31 ธันวาคม 2559

ตารางที่ 5 แสดงสาขาการผลิตอุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัดสุราษฎร์ธานี 10 สาขา

สาขาการผลิต	ลำดับที่ ๑	ลำดับที่ ๒	ลำดับที่ ๓	ลำดับที่ ๔	ลำดับที่ ๕	ลำดับที่ ๖	ลำดับที่ ๗	ลำดับที่ ๘	ลำดับที่ ๙	ลำดับที่ ๑๐
	แปรรูปไม้ และผลิตภัณฑ์จากไม้	อาหาร	ยางและผลิตภัณฑ์ยาง	เครื่องดื่ม	ข้อมยานพาหนะ และอุปกรณ์	ผลิตภัณฑ์อโลหะ	ผลิตภัณฑ์พลาสติก	ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม	ผลิตภัณฑ์โลหะ	เคมีภัณฑ์ และผลิตภัณฑ์เคมี
จำนวน (โรง)	๒๑๓	๑๕๗	๖๔	๑๓	๘๘	๑๓๕	๒๐	๒๑	๔๕	๑๒
ร้อยละ	๑๗.๗๐	๑๓.๐๕	๕.๓๒	๑.๐๘	๗.๓๑	๑๑.๒๒	๑.๖๖	๑.๗๔	๓.๗๔	๐.๙๙
เงินทุน (ล้านบาท)	๗,๖๖๐	๕,๐๑๙	๓,๔๗๔	๒,๔๔๙	๑,๑๐๕	๗๓๓	๖๐๓	๒๓๔	๑๙๘	๑๘๕
ร้อยละ	๒.๒๑	๑๔.๕๓	๑๐.๐๖	๗.๐๙	๓.๒๐	๒.๑๒	๑.๗๔	๐.๖๘	๐.๕๗	๐.๕๓
แรงงาน (คน)	๘,๗๓๘	๗,๔๒๐	๗,๗๗๐	๘๙๐	๑,๒๓๙	๑,๒๓๙	๓๒๙	๒๘๔	๔๘๙	๓๑๐
ร้อยละ	๒๕.๑๓	๒๑.๓๔	๒๒.๓๔	๒.๕๕	๓.๕๖	๓.๕๖	๐.๙๔	๐.๘๑	๑.๔๐	๐.๒๘

4.8 การท่องเที่ยว

สถานการณ์การท่องเที่ยวของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ข้อมูลสถิติผู้เข้าพักในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี 2558 มีนักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยว จำนวน 5,251,947 คน เมื่อเปรียบเทียบกับปี 2557 มีนักท่องเที่ยวจำนวน 4,832,512 คน เพิ่มขึ้น จำนวน 419,435 คน ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวจะเดินทางไปแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล ปี 2558 มีรายได้จากการท่องเที่ยว จำนวน 68,052.92 ล้านบาท

จากสถิตินักท่องเที่ยวที่เข้ามาพักในแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลมากที่สุด 3 ลำดับแรกของชาวต่างชาติในพื้นที่จังหวัด ดังนี้

- (1) จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้แก่ เยอรมนี สหราชอาณาจักร ออสเตรเลีย
- (2) เกาะสมุย ได้แก่ เยอรมนี รัสเซีย และออสเตรเลีย
- (3) เกาะพะงัน ได้แก่ อิสราเอล สหราชอาณาจักร และออสเตรเลีย
- (4) เกาะเต่า ได้แก่ สหราชอาณาจักร ฝรั่งเศส และเยอรมนี
- (5) เมืองสุราษฎร์ธานี ได้แก่ จีน เยอรมนี และมาเลเซีย

สรุปในภาพรวมเห็นได้ว่า นักท่องเที่ยวชาวเยอรมนีจะมีพฤติกรรมมาท่องเที่ยวพักผ่อนที่เกาะสมุยเป็นหลัก และไปเที่ยวดำน้ำที่เกาะเต่า ขณะที่เกาะพะงันนักท่องเที่ยวชาวอิสราเอลยังถือเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวอันดับ 1

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติ ปี 2550-2557

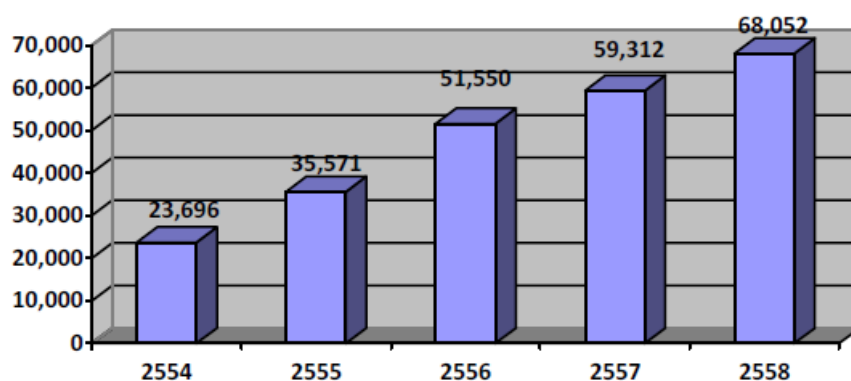
ปี (พ.ศ.)	จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ		รายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติ	
	จำนวน(คน)	%△	จำนวน(ล้านบาท)	%△
2550	14,464,228	-4.65	547,781.81	+13.57
2551	14,584,220	+0.83	574,520.52	+4.88
2552	14,149,841	-2.98	510,255.05	-11.19
2553	15,936,400	+12.63	592,797.09	+16.18
2554	19,233,470	+20.67	776,217.20	+30.94
2555	22,353,903	+16.24	983,928.36	+26.76
2556	26,546,725	+18.76	1,207,145.82	+22.69
2557(ม.ค.-ธ.ค.)	24,779,768	-6.66	1,147,653.49	-4.93

ที่มา : สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 7 แสดงสถิตินักท่องเที่ยวของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี 2554-2558

พื้นที่	ปี 2554		ปี 2555		ปี 2556		ปี 2557		ปี 2558	
	จำนวน นักท่องเที่ยว	รายได้	จำนวน นักท่องเที่ยว	รายได้	จำนวน นักท่องเที่ยว	รายได้	จำนวน นักท่องเที่ยว	รายได้	จำนวน นักท่องเที่ยว	รายได้
ทาง ทะเล	1,292,166	17,046.34	2,076,317	28,504.84	3,088,633	43,808.84	3,200,938	48,341.06	3,393,894	57,315
ทาง บก	1,242,890	6,649.49	1,325,638	7,066.53	1,376,643	7,740.68	1,376,643	7,740.68	1,858,053	10,737
รวม	2,535,056	23,696	3,401,955	35,571	4,465,276	51,550	4,465,276	51,550	5,251,947	68,052

ที่มา : สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ภาพที่ 10 แสดงสถิติรายได้จากการท่องเที่ยว ปี 2554-2558

รายได้จากการท่องเที่ยวในปี 2557 เพิ่มขึ้นจากปี 2556 ร้อยละ 15.05 และในปี 2558 เพิ่มขึ้นจากปี 2557 ร้อยละ 14.74

5. ลักษณะทางสังคม

5.1 ความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีคดีอาญาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ปี 2557 จำนวน 18,937 คดี ปี 2558 จำนวน 12,858 คดี โดยกลุ่มคดีที่มีมากที่สุดคือ คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย

ตารางที่ 8 แสดงอัตราคดี : ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ผลการดำเนินการ	ปีงบประมาณ 2557			ปีงบประมาณ 2558		
	เกิด	จับ	%การจับ	เกิด	จับ	%การจับ
ประเภทคดี						
กลุ่มที่ 1 คดีอุกฉกรรจ์และ สะเทือนขวัญ	159	99	62.3	731	546	74.6
กลุ่มที่ 2 คดีประทุษร้ายต่อชีวิต และร่างกาย	659	37	5.6	1,357	697	51.4
กลุ่มที่ 3 คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์	1,066	464	43.5	717	282	39.3
กลุ่มที่ 4 กลุ่มคดีที่น่าสนใจ	156	565	362.2	-	-	-
กลุ่มที่ 5 กลุ่มคดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	16,897	14,944	88.4	10,053	11,967	119.0
รวม	18,937	16,109	85.1	12,858	13,492	104.9

ที่มา : ตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี

5.2 สถานการณ์การศึกษา

จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีสถานศึกษาทั้งสิ้น 594 แห่ง มีครู/อาจารย์ 8,611 คน มีนักเรียน นักศึกษา 161,873 คน อัตราส่วนครู/อาจารย์ ต่อนักเรียน นักศึกษา เป็น 1 : 18.80 โดยสามารถแยกตามประเภทได้ ดังนี้

ตารางที่ 9 แสดงสถานการณ์การศึกษา

สังกัด	จำนวน สถานศึกษา	จำนวน ผู้สอน	จำนวน นักเรียน/ นักศึกษา	อัตราส่วน ครู :นักเรียน
ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน				
รัฐบาล	475	4,041	80,738	1:19
เอกชน	84	2,253	49,749	1:22
เทศบาล/อบจ.	14	426	9,465	1:22.21
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	4	38	730	1:19.21
ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี				
อาชีวศึกษา(รัฐบาล)	7	401	8,645	1:21.56
อาชีวศึกษา(เอกชน)	5	334	5,650	1:16.92
ระดับอุดมศึกษา	44	1,789	38,791	1:22
รัฐบาล	2	784	1,246	1:1.59
เอกชน	3	34	5,650	1:16.92
รวม	594	8,611	161,873	1:18.80

ที่มา : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1

5.3 สถานการณ์สุขภาพประชาชน

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและอัตราสาเหตุการป่วยของผู้ป่วยนอก (ต่อแสนประชากร)
จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. 2555 – 2557

สาเหตุการป่วย	2555		2556		2557(ม.ค.-ก.ย.)	
	จำนวน (คน)	อัตรา	จำนวน (คน)	อัตรา	จำนวน (คน)	อัตรา
1. โรคระบบหายใจ	459,318	45,136.71	405,167	39,464.42	230,717	22,286.48
2. โรคระบบไหลเวียนเลือด	403,606	39,661.95	392,377	38,218.63	245,238	17,358.50
3. โรคระบบย่อยอาหารรวม	333,909	32,812.90	317,702	30,945.08	179,701	17,358.50
โรคในช่องปาก						
4. โรคเกี่ยวกับต่อมไทรอยด์	399,853	39,293.15	401,391	39,096.62	255,074	24,639.28
โภชนาการ						
5. โรคระบบกล้ามเนื้อ	309,831	30,446.77	300,204	29,240.72	164,649	15,904.53
โครงร่างและเนื้อเยื่อเสริม						
6. โรคติดเชื้อและปรสิต	128,772	12,654.29	130,711	12,731.62	83,204	7,071.25
7. โรคแปรปรวนทางจิตและ	116,523	11,451.48	96,439	9,393.43	56,026	5,411.92
พฤติกรรม						
8. โรคผิวหนังและเนื้อเยื่อใต้	98,112	9,641.36	86,565	8,431.67	47,831	4,620.31
ผิวหนัง						
9. โรคระบบสืบพันธุ์ร่วม	88,072	8,654.74	87,863	8,558.10	60,119	5,807.29
ปัสสาวะ						
10. โรคตาส่วนประกอบ	64,141	6,303.07	63,804	6,214.69	45,122	4,358.63
ของตา						
- อาการ อาการแสดงและสิ่ง	413,014	40,586.46	422,850	41,186.79	217,521	21,011.79
ผิดปกติ						
- สาเหตุจากภายนอกอื่นๆ	275,383	27,061.60	248,288	24,183.95	110,419	10,666.10
- อุบัติเหตุจากการขนส่งและ	34,241	3,364.82	31,790	3,096.43	18,680	1,804.42
ผลที่ตามมา						

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี

สาเหตุการป่วยของผู้ป่วยนอกอันดับแรกของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้แก่ โรคระบบหายใจ คิดเป็นอัตรา 45,136.71 และ 39,464.42 และ 22,286.48 ต่อประชากรแสนคน ในปี พ.ศ.2555 พ.ศ.2556 และ พ.ศ.2557 ตามลำดับรองลงมาได้แก่ โรคระบบไหลเวียนเลือด ที่มีแนวโน้มลดลงเช่นเดียวกับโรคระบบย่อยอาหารรวมโรคในช่องปาก โรคเกี่ยวกับต่อมไทรอยด์โภชนาการ และโรคระบบกล้ามเนื้อโครงร่างและเนื้อเยื่อเสริม

ตารางที่ 11 แสดงสาเหตุการตาย 10 อันดับแรก ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี พ.ศ. 2555 - 2557
(อัตราต่อประชากรแสนคน)

สาเหตุการตาย	2555		2556		2557(ม.ค.-ก.ย.)	
	จำนวนป่วย	อัตรา	จำนวนป่วย	อัตราป่วย	จำนวนป่วย	อัตราป่วย
1. โรคระบบไหลเวียนเลือด	864	84.90	657	63.99	537	51.87
2. เนื้องอก(รวมมะเร็ง)	676	66.42	509	49.57	264	25.50
3. โรคติดเชื้อและปรสิต	507	49.82	465	45.29	304	29.36
4. โรคระบบหายใจ	614	60.33	495	48.21	347	33.51
5. สาเหตุภายนอกอื่น ๆ	235	23.09	193	18.79	100	9.65
อุบัติเหตุอื่นๆ						
6. อุบัติเหตุจากขนส่ง	300	29.48	225	21.91	185	17.84
7. โรคระบบประสาท	464	45.59	333	32.43	66	6.37
8. โรคระบบสืบพันธุ์ร่วม	130	12.77	91	8.86	51	4.92
ปัสสาวะ						
9. โรคระบบย่อยอาหาร	149	14.64	125	12.17	71	6.85
รวมโรคในช่องปาก						
10. โรคเกี่ยวกับต่อไทรอยด์	63	6.19	49	4.77	27	2.60
- ขราภาพ	290	28.49	186	18.11	101	9.75
- การเป็นลมและล้มพับ	45	4.42	18	1.75	8	0.77
- ใช้ไม่ทราบสาเหตุ	3	0.29	0	0	0	0

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี

โรคระบบไหลเวียนเลือดเป็นสาเหตุการตายอันดับแรกของประชาชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี คิดเป็นอัตรา 84.90 และ 63.99 และ 51.87 ต่อแสนประชากร ในปี พ.ศ.2555, 2556, 2557 ตามลำดับ อันดับที่สอง ได้แก่ โรคเนื้องอก(รวมมะเร็ง) ซึ่งมีแนวโน้มลดลงจากในปี 2556 สำหรับโรคติดเชื้อและปรสิต และโรคระบบหายใจก็มีแนวโน้มลดลงเช่นกัน

สาเหตุภายนอกอื่นๆ และอุบัติเหตุอื่นๆ ในปี พ.ศ.2556 มีอัตรา 18.79 ต่อแสนประชากรลดลงจากปีที่ผ่านมาเช่นเดียวกับอุบัติเหตุจากการขนส่งซึ่งลดลงจากอัตรา 29.48 ต่อแสนประชากรในปี พ.ศ. 2555 เป็นอัตรา 21.91 ต่อแสนประชากรในปี พ.ศ.2556

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและอัตราการป่วยด้วยโรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง ปี พ.ศ. 2555-2557
(อัตราต่อประชากรแสนคน)

สาเหตุ	2555		2556		2557	
	จำนวนป่วย	อัตรา	จำนวนป่วย	อัตราป่วย	จำนวนป่วย	อัตราป่วย
1. อหิวาต์	18,854	1,881.49	17,509	1,720.59	13,962	1,359.94
2. ปอดอักเสบ	4,863	485.16	4,028	395.83	3,660	356.49
3. ตาแดง	1,074	107.15	1,527	150.06	2,643	257.44
4. อีสุกอีใส	974	97.17	1,065	104.66	1,098	106.95
5. ไข้หวัดใหญ่	1,424	142.07	845	83.04	819	79.77
6. มือเท้าปาก	958	95.58	1,382	135.81	692	67.40
7. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	494	49.28	507	49.82	637	62.05
8. ไข้เลือดออก	1,272	126.90	1,584	155.66	566	55.13
9. มาลาเรีย	748	74.63	848	83.33	472	45.97
10. วัณโรคปอด	611	60.96	511	50.22	416	40.52

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี

จากตารางโรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวังทางระบาดวิทยาของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี พ.ศ. 2557 ตั้งแต่ มกราคม- ตุลาคม 2557 พบมากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ โรคอหิวาต์ ปอดอักเสบ ตาแดง อีสุกอีใส โรคไข้หวัดใหญ่ คิดเป็นอัตราป่วย 1,359.94, 356.49, 257.44, 106.95 และ 79.77 ต่อแสนประชากร ตามลำดับ แนวโน้มการเกิดโรคในปี 2557 เมื่อเทียบกับ ช่วงเวลาเดียวกันมีแนวโน้มลดลง จากปี 2555 และปี 2556

6. โครงสร้างพื้นฐาน

6.1 ไฟฟ้า

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีแหล่งผลิตกระแสไฟฟ้า 2 แห่ง คือ

- (1) โรงไฟฟ้าพลังน้ำเขื่อนรัชชประภา อำเภอบ้านตาขุน มีความจุน้ำ 5,640 ล้านลูกบาศก์เมตร มีเครื่องกำเนิดไฟฟ้าขนาด 80 เมกกะวัตต์ จำนวน 3 เครื่อง สามารถผลิตพลังงานไฟฟ้าเฉลี่ย ปีละ 544 ล้านกิโลวัตต์
 - (2) โรงไฟฟ้าพลังความร้อนสุราษฎร์ธานี อำเภอบ้านตาขุน โรงไฟฟ้าพลังกังหันแก๊ส จำนวน 2 เครื่อง สามารถผลิตพลังงานไฟฟ้าเฉลี่ยปีละ 356.24 ล้านกิโลวัตต์
- จำนวนหมู่บ้านที่มีไฟฟ้าใช้ 942 หมู่บ้าน และหมู่บ้านที่ไม่มีไฟฟ้าใช้ 227

6.2 ประปา

จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีสำนักงานประปา 6 แห่ง ใน 6 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมือง อำเภอบ้านนาสาร อำเภอบ้านตาขุน อำเภอกาญจนาดิษฐ์ อำเภอไชยาและ อำเภอเกาะสมุย รวมกำลังผลิตที่ใช้งาน 107,832 ลบ.ม./วันในปี 2552 มีอัตราการผลิตน้ำที่ 25,627,680 ลูกบาศก์เมตรต่อปี ซึ่งมีผู้ใช้น้ำประมาณ 87,518 ราย

6.3 การสื่อสารโทรคมนาคม

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีสำนักงานบริการโทรศัพท์ 8 แห่ง ชุมสาย 84 ชุมสาย มีจำนวนเลขหมายโทรศัพท์พื้นฐาน 100,208 เลขหมายสาธารณะ 2,744 เลขหมาย ส่วนบริการลูกค้าจังหวัดสุราษฎร์ธานี บริษัท ทีโอที จำกัด(มหาชน)

6.4 ปริมาณการใช้อินเทอร์เน็ต

จำนวนและร้อยละของจำนวนประชากร อายุ 6 ปีขึ้นไป จำแนกตามการใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 แสดงอัตราการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

	การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (คน)						
	2549	2550	2551	2552	2553	2554	2555
การใช้คอมพิวเตอร์	219,795	226,354	228,737	226,283	250,230	257,179	274,680
การใช้อินเทอร์เน็ต	107,157	109,754	138,146	142,554	155,440	159,834	212,585
การใช้โทรศัพท์มือถือ	382,710	438,893	519,380	540,512	588,433	588,975	680,741

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ ข้อมูลการสำรวจการมี การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน พ.ศ.2549-2552

6.5 ด้านการคมนาคม

จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีสภาพที่ตั้งเป็นศูนย์กลางซึ่งสามารถเชื่อมโยงภาคใต้ตอนบน กับภาคใต้ตอนล่าง และเชื่อมโยงทะเลฝั่งอันดามัน และฝั่งอ่าวไทย โดยมีโครงข่ายการคมนาคม ดังนี้

- (1) ทางรถยนต์ การเดินทางระหว่างจังหวัดสุราษฎร์ธานี กับกรุงเทพมหานครและจังหวัดใกล้เคียง มีความสะดวก มีเส้นทางที่สำคัญ คือ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 41 แยกจากถนนเพชรเกษมที่จังหวัดชุมพร เข้าสู่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ต่อไปยังจังหวัดนครศรีธรรมราช และสงขลา แยกเข้าสู่ตัวเมืองสุราษฎร์ธานีที่อำเภอพุนพิน โดยใช้ถนนสาย 401
- (2) ทางรถไฟ รถไฟสายใต้ทุกขบวนผ่านสถานีสุราษฎร์ธานี ในเขตอำเภอพุนพิน ระยะทางกรุงเทพฯ –สุราษฎร์ธานี ประมาณ 650 กิโลเมตร (สถานีรถไฟสุราษฎร์ธานีอยู่ห่างจากอำเภอเมือง- สุราษฎร์ธานี 14 กิโลเมตร)

- (3) ทางน้ำ การคมนาคมทางน้ำในจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีการคมนาคมขนส่งทางน้ำ มีเรือโดยสารวิ่งรับส่งในแม่น้ำตาปีและมีการคมนาคมขนส่งสินค้าทางทะเล จากกรุงเทพฯ มายังจังหวัดสุราษฎร์ธานี และระหว่างอำเภอเมืองกับอำเภอเกาะสมุย และเกาะพะงัน นอกจากนี้ มีการคมนาคมทางน้ำโดยเรือเฟอร์รี่ ซึ่งเป็นเรือโดยสารข้ามฟากขนาดใหญ่ ระหว่างฝั่งอำเภอดอนสัก-เกาะสมุย-เกาะพะงัน-เกาะเต่า
- (4) ทางอากาศ จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีสนามบินพาณิชย์ 2 แห่ง เป็นสนามบินศุลกากร ซึ่งสามารถพัฒนาให้มีความพร้อมทุกด้าน เพื่อรองรับการเป็นสนามบินนานาชาติในอนาคต คือท่าอากาศยานสุราษฎร์ธานี อยู่ที่อำเภอพุนพิน และท่าอากาศยานเกาะสมุย ซึ่งให้บริการเที่ยวบินทั้งในและต่างประเทศ

6.6 ด้านสาธารณูปโภค

- (1) การไปรษณีย์โทรเลข ปัจจุบันมีสำนักงานไปรษณีย์โทรเลขในทุกอำเภอของจังหวัดสุราษฎร์ธานี สามารถให้บริการได้ทุกตำบล สติได้รับฝากบริการไปรษณีย์ภัณฑ์จังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี 2555 ไปรษณีย์ภัณฑ์ธรรมดา จำนวน 11,700,440 ชิ้น พัสดุไปรษณีย์ จำนวน 69,714 ชิ้น และบริการพิเศษ จำนวน 2,047,840 ฉบับ
- (2) โทรศัพท์ จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีสำนักงานบริการโทรศัพท์ 8 แห่ง ชุมสาย 84ชุมสาย มีจำนวนเลขหมายโทรศัพท์พื้นฐาน 100,208 เลขหมายสาธารณะ 2,744 เลขหมาย ส่วนบริการลูกค้าจังหวัดสุราษฎร์ธานี บริษัท ทีโอที จำกัด(มหาชน)

7. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลายและอุดมสมบูรณ์ สิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการอยู่อาศัย และการท่องเที่ยว ถึงแม้ว่าสถานการณ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ทั้งการเปลี่ยนแปลงตามธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงจากการกระทำของมนุษย์ แต่ระดับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวก็อยู่ในระดับที่ไม่รุนแรงนัก

7.1 ทรัพยากรชีวภาพและนิเวศวิทยานบก

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีเนื้อที่ทั้งหมดจำนวน 8,174,758.61 ไร่ มีพื้นที่ป่าซึ่งกำหนดเป็นป่าสงวนแห่งชาติ จำนวน 26 ป่า เนื้อที่ 3,641,700.00 ไร่ ในพื้นที่ส่วนนี้กรมป่าไม้ได้ส่งมอบพื้นที่ที่เป็นพื้นที่ป่าเพื่อเศรษฐกิจ (Zone E) และพื้นที่ป่าที่เหมาะสมต่อการเกษตร (Zone A) ให้ ส.ป.ก. นำไปปฏิรูปที่ดิน จำนวน 2,034,733.75 ไร่ ทำให้ปัจจุบันยังคงเป็นป่าสงวนแห่งชาติ ที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมป่าไม้ จำนวน 1,606,966.25 ไร่ และมีพื้นที่ส่วนนี้บางส่วนยังเป็นอุทยานแห่งชาติ จำนวน 6 แห่ง พื้นที่ป่าเตรียมการประกาศเป็นอุทยานแห่งชาติ จำนวน 2 แห่ง เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าจำนวน 4 แห่ง เขตห้ามล่าสัตว์ป่า จำนวน 2 แห่ง

จากข้อมูลการรายงานสถิติกรมป่าไม้ โดยสำนักจัดการที่ดินป่าไม้พบว่า ภาคใต้มีเนื้อที่ป่า (Forest Area) จำนวน 11,059,476.33 ไร่ และเนื้อที่ที่ไม่ใช่ป่า (Non-Forest Area) จำนวน 35,074,030 ไร่ เมื่อแยกเป็นรายจังหวัดในภาคใต้ จังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นจังหวัดที่มีเนื้อที่ป่ามากที่สุด จำนวน 2,325,694.75 ไร่ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 28.45 ของเนื้อที่ทั้งหมดของจังหวัด ซึ่งปรากฏตามตารางที่ 14

ตารางที่ 14 แสดงพื้นที่ป่าไม้ภาคใต้ ประจำปี พ.ศ. 2557

จังหวัด	เนื้อที่จังหวัด	เนื้อที่ป่า (Forest Area)	ร้อยละของพื้นที่ จังหวัด(ร้อยละ)	เนื้อที่ไม่ใช่ป่า (Non-Forest Area) (ร้อยละ)
กระบี่	3,327,024.33	548,648.33	16.49	83.51
ชุมพร	3,747,629.09	808,097.62	21.56	78.44
ตรัง	2,956,311.25	665,183.36	22.50	77.50
นครศรีธรรมราช	6,175,495.70	1,082,970.58	17.54	82.46
นราธิวาส	2,807,001.68	738,957.59	26.33	73.67
ปัตตานี	1,235,481.35	64,713.18	5.24	94.76
พังงา	3,433,497.58	1,083,257.48	31.55	68.45
พัทลุง	2,412,830.06	384,622.91	15.94	84.06
ภูเก็ต	342,841.25	69,603.36	20.30	79.70
ยะลา	2,796,884.02	938,385.15	33.55	66.45
ระนอง	2,015,637.73	1,079,017.82	53.53	46.47
สงขลา	4,838,350.85	536,840.12	11.10	88.90
สตูล	1,869,752.15	733,484.09	39.23	60.77
สุราษฎร์ธานี	8,174,771.27	2,325,694.75	28.45	71.55
รวม	46,133,508.31	11,059,476.33	23.97	76.03

ที่มา: สำนักจัดการที่ดิน กรมป่าไม้ ข้อมูล ณ สิงหาคม 2558

ปัจจุบันเนื่องจากการบุกรุกพื้นที่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ เพื่อการขยายพื้นที่เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ เช่น ปาล์มน้ำมัน ยางพารา เป็นต้น ทำให้เกิดผลกระทบได้แก่ เกิดการชะล้างพังทลายของดิน เกิดตะกอนทำให้มีแหล่งน้ำตื้นเขินขาดน้ำในหน้าแล้ง มีน้ำป่า/น้ำท่วมเฉียบพลัน กรมป่าไม้จึงได้มีการสำรวจพื้นที่ป่าโดยใช้ข้อมูลการแปลภาพถ่ายดาวเทียมพื้นที่ป่าจากดาวเทียม Landsat 5 -TM พบว่าในปี 2550 มีพื้นที่ป่าคงเหลือจำนวน 2,301,175.06 ไร่ หรือ 3,681.88 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 28.56 ของพื้นที่จังหวัด และในปี 2551-2552 มีพื้นที่ป่าเพิ่มขึ้นเป็น 2,412,368.35 ไร่ หรือ 3,859.79 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 30.20 ของพื้นที่จังหวัด

8. สถิติที่สำคัญเชิงพื้นที่

8.1 การนับถือศาสนา

จากประชากร จำนวน 1,033,218 คน แยกการนับถือศาสนาได้ ดังนี้

- (1) นับถือศาสนาพุทธ ประมาณ 1,012,037 คน คิดเป็นร้อยละ 97.95
- (2) นับถือศาสนาอิสลาม ประมาณ 17,254 คน คิดเป็นร้อยละ 1.67
- (3) นับถือศาสนาคริสต์และอื่นๆ 3,926 คน คิดเป็นร้อยละ 0.38

8.2 ประเพณีและวัฒนธรรม

- (1) ประเพณีชักพระทอดผ้าป่าและแข่งเรือยาว จัดในวันออกพรรษา (แรม 1 ค่ำ เดือน 11)
- (2) ประเพณีลอยกระทง (ขึ้น 15 ค่ำ เดือน 12)
- (3) ประเพณีวันสงกรานต์
- (4) วันสารทเดือนสิบ (รับส่งตายาย)
- (5) การทำขวัญข้าว (พิธีกรรมที่ระลึกถึงคุณของแม่โพสพเทพแห่งข้าว)
- (6) การละเล่น/มหรสพ เช่น มโนราห์ หนังตะลุง ลิเกป่า การละเล่นสะบ้า ชกมวย ขนควาย

บทที่ 2

การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ

จุดยืนและตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัดสุราษฎร์ธานี (พ.ศ. 2561 – 2564) ตามกรอบยุทธศาสตร์ประเทศไทย 20 ปี

1. การพัฒนาจังหวัดสู่เมืองเศรษฐกิจฐานการเกษตร การท่องเที่ยว การค้า การลงทุน และการบริหารที่เข้มแข็ง

1.1 กรอบแนวคิดของการพัฒนาของจุดยืน

จุดยืนและตำแหน่งการพัฒนาเน้นแนวทางการพัฒนาจังหวัดให้การเติบโตทางรายได้ที่สูงขึ้นเพื่อรองรับการพัฒนาของจังหวัด เพื่อพัฒนาไปสู่การเป็นจังหวัดที่พัฒนาแล้วในอนาคต จังหวัดจะเน้นการสร้างสรรคเศรษฐกิจจากฐานการเกษตร การท่องเที่ยว และการเป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ การลงทุนของภาคใต้ตอนบน พร้อมทั้งการเสริมสร้างความเข้มแข็งในการพัฒนาสู่ความเป็นจังหวัดแห่งการค้าและบริการ (Trading and Service provincial) เป็นแหล่งผลิต สร้างสรรคคุณค่า มูลค่าเพิ่มของผลผลิตทางการเกษตร สินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย เป็นแหล่งอุตสาหกรรมการเกษตรที่สร้างสรรคอย่างครบวงจรและมีนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงถึงการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม

1.2 เป้าหมายการพัฒนา

การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการเติบโตไปพร้อมกับการพัฒนาของประเทศในการพยายามที่จะหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง โดยจังหวัดกำหนดเป้าหมาย ดังนี้

- (1) เศรษฐกิจของจังหวัดขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5.0
- (2) ผลิตภัณฑ์มวลรวมเฉลี่ยของจังหวัดเพิ่มขึ้น
- (3) รายได้ ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ของจังหวัด เพิ่มขึ้น
- (4) ผลิภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 2.5 ต่อปี
- (5) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 8.0 (การขยายตัวของการ ลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10.0 และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 7.5 ในขณะที่ปริมาณการส่งออกผลผลิตทางการเกษตรและต่อเนื่องจากภาคการเกษตรขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 4.0 ต่อปี)

1.3 แนวทางการดำเนินงานของตำแหน่ง และจุดยืนการพัฒนา

(1) การสร้างสรรคผลิตภาพด้วยการวิจัย การพัฒนาเทคโนโลยี

การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา เพื่อการสร้างสรรคเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตรของจังหวัด ทั้งด้านการผสมและการผลักดันให้ระดับภารกิจของประเทศ ภาคเอกชนในพื้นที่ของจังหวัดมีการลงทุนในการวิจัยและพัฒนาด้านการเกษตร อุตสาหกรรมการเกษตร และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้ง สนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการขนาดใหญ่ของจังหวัดที่มีบทบาทในการพัฒนาด้านเกษตรอุตสาหกรรมของจังหวัดมีการพัฒนาด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อการยกระดับผลิตภาพการผลิตของจังหวัด

(2) การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

เน้นการสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานของจังหวัดทั้งภาคการเกษตร อุตสาหกรรมการเกษตร การท่องเที่ยว และการบริหารให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคม อาเซียน โดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานด้วยเทคโนโลยี เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบของจังหวัดมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ โดยเฉพาะการผลักดันการพัฒนาผลผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุดและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมยางพารา ปาล์มน้ำมัน อุตสาหกรรมการบริการ การสร้างระบบการพัฒนาคุณภาพแรงงานเชิงรุกผ่านการร่วมมือกับสถานประกอบการในการยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานของจังหวัด

(3) การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล

เน้นการพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการของจังหวัดที่มีศักยภาพในการส่งออก ไปต่างประเทศให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัว และดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่าง ๆ เพิ่มสัดส่วน ความเป็นเจ้าของธุรกิจของคนในพื้นที่ และสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าของจังหวัดและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการ ของภาคใต้ ตอนบนและอุตสาหกรรมดิจิทัล ตามทิศทางการพัฒนาประเทศและการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจโลก

(4) การลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน

เร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจ ในจังหวัด พื้นที่ท่องเที่ยวทางทะเล และการเชื่อมโยงกับจังหวัดใกล้เคียง ทั้งการเชื่อมโยงกับฝั่งอันดามัน และฝั่งอ่าวไทย ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของ จังหวัดกับฝั่งอันดามัน พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะทั้งทางบก ทางน้ำ และโครงข่ายทางหลวง พิเศษระหว่างเมืองที่เชื่อมโยงกับจังหวัดฝั่งอันดามัน และในกลุ่มจังหวัด ส่งเสริมสนับสนุน ผลักดันให้มีการ ขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของจังหวัดและในพื้นที่ที่เกาะ การพัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพ ให้เป็นท่าเรือเอการท่องเที่ยว เพื่อการประมง เต็มรูปแบบ รวมทั้งพัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นจังหวัด ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อสร้างโอกาสทาง เศรษฐกิจให้กับจังหวัด และรองรับการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ของประเทศในการเป็นฐาน การผลิตใน ภูมิภาคอาเซียน

(5) การปรับโครงสร้างการผลิต

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐม โดยเฉพาะพืชเศรษฐกิจหลัก (ยางพารา ปาล์มน้ำมัน) ไม้ผล (เงาะ ทุเรียน มังคุด มะพร้าว) และผลผลิตจาก สัตว์น้ำพัฒนาให้เป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล ยกระดับความสามารถ ของผู้ประกอบการต่อเนื่องจากภาคเกษตรของจังหวัดในการสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศ เพื่อนบ้าน และลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขันลงสู่ระดับที่จำเป็น สำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงานให้มีความสำคัญกับเกษตรกรรายย่อย โดยการสร้าง ความเป็นนักการเกษตรมืออาชีพ พัฒนาขีดความสามารถในการจัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพ พื้นที่และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมการ รวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน

และบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด พิจารณาพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำ เพื่อสร้างโอกาสที่นอกเหนือจากยางพาราและปาล์มน้ำมันใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวความคิดการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืนให้เกิดขึ้นอย่างแพร่หลายในระดับหมู่บ้านในทุกอำเภอ

(6) ปรับโครงสร้างการผลิตของภาคบริการของจังหวัด

โดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำและทางอากาศ เร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเลของจังหวัดปรับปรุงแก้ไขระเบียบปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนด และจัดทำกฎ ระเบียบปฏิบัติ เพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของจังหวัดทั้งการท่องเที่ยวนิเวศน์ป่าเขา การท่องเที่ยววิถีชีวิต ศาสนา วัฒนธรรมและการท่องเที่ยวทางทะเล มุ่งยกระดับสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติผ่านรูปแบบพื้นที่การท่องเที่ยวพิเศษ (เกาะสมุย เกาะพะงัน เกาะเต่า) รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ท่องเที่ยวพิเศษในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยว โดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวรูปแบบการท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งกายภาพธรรมชาติกับวิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่น และกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สร้างขึ้นใหม่ เน้นการพัฒนาเพื่อการสำหรับรองรับกลุ่มนักท่องเที่ยวเฉพาะทั้งนักท่องเที่ยวกลุ่มครอบครัว (Family tourist) กลุ่มท่องเที่ยวในวันหยุด (Weekend tourist) กลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางโดยตนเอง (Hipster) กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อสูง (Premium tourist) ตลอดจนส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดฝั่งอันดามัน และภูมิภาคอาเซียน

(7) พัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตจากผลผลิตทางการเกษตรสู่อุตสาหกรรมอาหาร

เพื่อเป็นแหล่งผลิต แปรรูป และการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิต เชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากภาคการเกษตรที่เป็นฐานรายได้ของจังหวัดกลุ่มจังหวัดและรองรับการพัฒนาประเทศ และเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจจังหวัดให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต แปรรูป และการสร้างสรรค์คุณค่าของสินค้ากลุ่มอาหารที่มีคุณภาพของภาคใต้ตอนบน และการเชื่อมโยงกับระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียน

(8) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุน เช่น โลจิสติกส์ และพลังงาน รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่น ๆ

(9) ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้เพื่อการเสริมสร้างศักยภาพจังหวัด ในการเชื่อมโยงเป็นระบบเศรษฐกิจดิจิทัลในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้ มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ทั้งผู้ประกอบการใหม่ of จังหวัด (Start up)

(10) สนับสนุนการลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

การประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานทดแทน การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์มาลงทุนในจังหวัด พัฒนาจังหวัดให้เป็นแหล่งกลางในการจัดตั้งสำนักงานสาขาหรือสำนักงานใหญ่

ของบริษัทขนาดใหญ่ในประเทศ บริษัทข้ามประเทศบริษัทการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและการตอบแทนผู้สังคมขององค์กร และกิจการเพื่อสังคม

(11) พัฒนาระบบการคมนาคม การขนส่งและการโลจิสติกส์ การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาค และความเป็นเมืองศูนย์กลางการค้า การลงทุนของภาคใต้ตอนบนให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนในระดับประเทศเพื่อการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมืองเตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมืองทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมือง ด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษา และระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา ทั้งในพื้นที่เมือง พื้นที่เกาะ

(12) ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนาระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ทางบก ทางทะเล ทางอากาศและทางรางของจังหวัด

เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันทั้งด้านราคา การลงทุน และการบริหารโดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทานและปรับปรุง กฎ ระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนการด้านอำนวยความสะดวกทางการค้า ขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มี ความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

(13) การส่งเสริมการลงทุน การค้า และการจัดตั้งเขตพัฒนาอุตสาหกรรมอาหาร ให้ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าเพื่อดึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในจังหวัด รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ โดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว และการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าระหว่างจังหวัดกับประเทศและในระดับภูมิภาคมากขึ้น

2. การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของจังหวัดและการสร้างสังคมสูงวัยและสังคมแห่งพลวัตอย่างมีคุณภาพ

2.1 กรอบแนวคิดของการพัฒนาของจุดยืน

จุดยืน และตำแหน่งการพัฒนาเน้นแนวทางการพัฒนาจังหวัดให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นรองรับการเป็นสังคมคุณภาพ (5 S) ยกระดับคุณภาพการศึกษามุ่งลดปัญหาทางสังคมในพื้นที่จังหวัดก้าวสู่สังคมสูงวัยด้วยการเป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุ และการเป็นศูนย์กลางบริการและส่งเสริมสุขภาพนานาชาติ (Medical Service & Wellness Hub) ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมเน้นการยกระดับรายได้จากการประกอบอาชีพของแรงงานและเกษตรกรรายย่อย พร้อมทั้งการสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากรตามนโยบายรัฐบาล

2.2 เป้าหมายการพัฒนา

(1) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ดัชนีการพัฒนามนุษย์ (HDI) เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

(2) ปัญหาทางสังคมของเยาวชน ยาเสพติด ความรุนแรงในเยาวชนลดลง คุณแม่วัยใสลดลง

- (3) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ (PISA Score) เพิ่มสูงขึ้น
- (4) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน ความอบอุ่นในครอบครัว
- (5) การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม (วัดจาก Gini Coefficient) ตามมาตรฐาน OECD

2.3 แนวทางการดำเนินงานของตำแหน่ง และจุดยืนการพัฒนา

(1) การให้ความสำคัญกับการพัฒนาสังคมตามกรอบการพัฒนาประเทศระยะยาวการเสริมสร้างความภาคภูมิใจของประชาชนที่มีต่อพื้นที่ ทั้งการมีพระมหากษัตริย์ที่ทรงธรรม การเสริมสร้างอัตลักษณ์ความเป็นไทย ความเป็นสุราษฎร์ธานี การมีส่วนร่วมในการทำประโยชน์ต่อจังหวัดของประชาชน การแสดงออกซึ่งความรักที่มีต่อชาติและความภาคภูมิใจในความเป็นไทย เน้นการเสริมสร้างสังคมคุณภาพ ที่อุดมปัญญา สังคมแห่งโอกาส สังคมที่มีความเป็นธรรม สังคมแห่งคุณธรรม สังคมแห่งการเกื้อกูลแบ่งปัน

(2) การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

การพัฒนาศักยภาพคนในช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของจังหวัดโดยช่วงวัยเด็ก ตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่นให้มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงานให้มีการพัฒนาระดับสมรรถนะ ฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพ และโรคเรื้อรังต่าง ๆ ที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

(3) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง โดยผลักดันสถานศึกษาในจังหวัดทุกระดับดำเนินการปฏิรูประบบระบบบริหารจัดการทางการศึกษา โดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา ส่งเสริมการปฏิรูประบบการเรียนรู้ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบการศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

(4) การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ ส่งเสริมสนับสนุนการยกระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาวโดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน พร้อมทั้งการพัฒนาศักยภาพของจังหวัดสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพ นานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพในพื้นที่เกาะสมุย (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อสุขภาพในพื้นที่เกาะสมุย เกาะพะงัน (Wellness Hub) รวมทั้งส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะสุขที่มีต่อสุขภาพของประชาชนทั้งจังหวัด

(5) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะสมกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนานวัตกรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

(6) การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

เน้นการยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงานโดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน นอกจากนี้เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อย ลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

(7) การจัดการบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐานและเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจกโดยเน้นการพัฒนาระบบบริการสาธารณะให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม การให้ความสำคัญกับการจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ในแต่ละชุมชนที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

(8) การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร ตามนโยบายรัฐบาล

ส่งเสริมการดำเนินงานในกาปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดิน ปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริง และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชน

3. การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

3.1 กรอบ แนวคิดของการพัฒนาของจุดยืน

จุดยืน และตำแหน่งการพัฒนาเน้นแนวทางการพัฒนาจังหวัดโดยการเพิ่มพื้นที่ป่าไม่มีค่าทางเศรษฐกิจซึ่งก่อให้เกิดรายได้ของจังหวัด นำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการอย่างเป็นรูปธรรม จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่เพื่อให้เกิดความยั่งยืน พร้อมทั้งขับเคลื่อนจังหวัดสู่เมืองเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/ Green Value Chain) สร้างความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศกับกลุ่มอาเซียนและกลุ่มลุ่มน้ำโขงด้านการขนส่งข้ามพรมแดน เคลื่อนย้ายแรงงานการบริหารจัดการพลังงาน และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ การเพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโดยการสร้างนวัตกรรมจาก การวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี

3.2 เป้าหมายการพัฒนา

- (1) การเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้เพิ่มขึ้นในพื้นที่ต้นน้ำ
- (2) การขับเคลื่อนทุกพื้นที่ของจังหวัดสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(3) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติ โดยเฉพาะน้ำท่วมและภัยแล้งและการเปลี่ยนแปลงสภาพ

(4) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรมเกิดหมู่บ้านต้นแบบการจัดการสิ่งแวดล้อมทั่วทั้งจังหวัด

(5) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สามารถลดปัญหาการทำลายธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(6) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานน้ำ

3.3 แนวทางการพัฒนา

(1) การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียวใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติ โดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วนนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม

(2) เพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาวที่สอดคล้องกับภาคพื้นที่อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศทั้งในพื้นที่ป่าและนิเวศทางทะเลของจังหวัด และการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์

(3) จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ และกำหนดมาตรฐานการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติโดยเฉพาะในพื้นที่เกาะ

(4) บริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืน บูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำและองค์กรผู้ใช้น้ำคุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการท่องเที่ยว การประมง และวิถีชีวิตของชุมชน

(5) บริหารจัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์ คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคต บังคับใช้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำอุตสาหกรรมจากแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน

(6) การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้วที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อน Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่าง ๆ

(7) การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับจังหวัดสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสีเขียวส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่มูลค่าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green Value Chain) ส่งเสริมการทำเกษตรกรรมยั่งยืนรวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยเพื่อให้จังหวัดมีศักยภาพให้มีบทบาทมากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

(8) การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ชยะ น้ำเสีย และของเสียอันตรายที่เกิดขึ้นจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหามลพิษเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุดเร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติ มุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชนและการบังคับใช้กฎหมาย

(9) การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หาแนวทางการร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงานและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

(10) การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศ และการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน

(11) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัยตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างกลุ่มจังหวัด ประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติให้มีความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วม วางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่ง

(12) พัฒนาเมืองทั้งฝั่งแผ่นดินและพื้นที่เกาะที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติและการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

4. จุดยืน ตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ตามสภาพการณ์ แนวโน้ม และความจำเป็นของจังหวัด

4.1 ด้านการพัฒนาสู่เมืองเกษตรครบวงจร คุณภาพมาตรฐานสากล เพื่อเศรษฐกิจการเกษตร และความมั่นคงทางอาหาร

4.1.1 กรอบ แนวคิดของการพัฒนาของจุดยืน

เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรคุณภาพ มุ่งสู่เกษตรอุตสาหกรรม และอุตสาหกรรมการเกษตร สร้างสรรค์คุณค่า เพิ่มมูลค่าผลผลิต สินค้าเกษตรหลักของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมคุณค่าทางสังคมที่เชื่อมโยงกับความต้องการของตลาดโลก

4.1.2 เป้าหมายการพัฒนา

- (1) มูลค่าสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้น (GPP) ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 5
- (2) ผลิภาพการผลิตสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 3 ต่อปี
- (3) การลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ย ร้อยละ 5

4.1.3 แนวทางการดำเนินงานของตำแหน่ง และจุดยืนการพัฒนา

- (1) การยกระดับผลผลิตทางการเกษตรด้วยเทคโนโลยี ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้
 - ส่งเสริมการวิจัย/นวัตกรรม และเทคโนโลยีการเกษตร สำหรับผลผลิตทางการเกษตรหลักของจังหวัด
 - พัฒนาระดับผลิภาพการผลิตด้านเกษตรกรรมในระดับส่งออกด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรมแบบครบวงจร

- การพัฒนากระบวนการผลิตที่มีมาตรฐานระดับสากล
- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร (น้ำและดินเพื่อการเกษตร)

(2) สร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มสินค้าการเกษตรที่มีคุณภาพมาตรฐานสากล ในกระบวนการห่วงโซ่คุณค่าในระดับต้นน้ำ (Up Stream Value Chain) ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้

- ส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวความคิด “ขาดทุนคือกำไร ชัยชนะที่เกิดจากการพัฒนา” โดยน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและระบบเกษตรกรรมยั่งยืนให้เกิดขึ้นอย่างแพร่หลายในระดับหมู่บ้าน เพื่อความสุขของเกษตรกร

- ใช้ระบบตลาดนำการผลิต และมีระบบประกันภัยความเสี่ยงสินค้าเกษตร
- พิจารณาพื้นที่พืชที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำ (Zoning)
- ส่งเสริมการเกษตรแปลงใหญ่

(3) พัฒนาบุคลากร กลุ่มเกษตรกร ประชากรภาคเกษตรทั้งระบบให้มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้

- ส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด
- ส่งเสริมพัฒนาทายาทเกษตรกร
- สร้างสรรค์คุณค่าเกษตรกร
- การสร้างความเป็นนักการเกษตรมืออาชีพ พัฒนาขีดความสามารถในการจัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาด

(4) พัฒนาผลผลิตทางการเกษตรสู่อุตสาหกรรมและการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตเพื่อขับเคลื่อนสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตแปรรูปสินค้ากลุ่มอาหารที่มีคุณภาพภาคใต้ตอนบน เพื่อเชื่อมโยงระดับภูมิภาคอาเซียน ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้

- ปรับปรุงโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมโดยเฉพาะพืชเศรษฐกิจหลัก (ยางพารา ปาล์มน้ำมัน) ไม้ผล (เงาะ ทุเรียน มังคุด มะพร้าว) และผลผลิตจากสัตว์น้ำ พัฒนาให้เป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล
- ยกระดับความสามารถของผู้ประกอบการเนื่องจากภาคการเกษตรของจังหวัดในการสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้าน
- ลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขันลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงานให้มีความสำคัญกับเกษตรกรรายย่อย
- นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาเพิ่มการแปรรูปสินค้าเกษตรสู่อุตสาหกรรมเกษตร

(5) สร้างความเข้มแข็งของการค้า การตลาดของผลผลิตทางการเกษตร ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้

- สร้างโอกาสทางการค้า ผลผลิตทางการเกษตรในตลาดดิจิทัล
- การสร้างทีมค้าขายผลผลิตทางการเกษตรที่มีศักยภาพในระดับผู้ส่งออก
- การสร้างตลาดกลาง ศูนย์รวบรวมผลผลิตทางการเกษตร เพื่อการค้า การส่งออก
- กำหนดสินค้าเกษตร Product Champion เพื่อรองรับการท่องเที่ยวยกระดับโลก

4.2 ด้านการท่องเที่ยว

4.2.1 กรอบ แนวคิดของการพัฒนาของจุดยืน

“ทุกพื้นที่คือแหล่งท่องเที่ยวมาตรฐานนานาชาติ ทุกฤดูกาลเที่ยวได้ทั้งปี” โดยกำหนดพื้นที่เป็น 4 โซน

- (1) ทิศเหนือ : การท่องเที่ยวเชิงศาสนา ประวัติศาสตร์ และศิลปวัฒนธรรม
- (2) ทิศตะวันออก :
 - ท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ชายฝั่ง ประกอบด้วย ท่องเที่ยวชุมชน
 - ท่องเที่ยวทางทะเล : เกาะสมุย (โรงแรม ที่พัก และบริการมาตรฐานระดับโลก) เกาะพะงัน (การท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมและจิตวิญญาณ) เกาะเต่า หมู่เกาะอ่างทอง (มุ่งพัฒนาเป็นแหล่งดำน้ำเชิงนิเวศน์ระดับโลก) และอื่น ๆ
- (3) ทิศตะวันตก : นิเวศน์ป่าเขา และประวัติศาสตร์ เช่น วัดถ้ำสิงขร คลองน้ำใส เมืองเก่าท่าขนอน เส้นทางสายไหม หินพัด น้ำตกยวนสาว เขื่อนรัชชประภา อุทยานแห่งชาติเขาสก
- (4) ทิศใต้ : แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และแหล่งเรียนรู้
- (5) สวนผลไม้ (แหล่งท่องเที่ยวทางการเกษตร) ถ้ำขมิ้น เขาหลวงต้นน้ำตาปี (แหล่งท่องเที่ยวนิเวศน์ป่าเขา) บ้านช่องช้าง บ้านนาสาร (ประวัติศาสตร์การสู้รบ)

4.2.2 เป้าหมายการพัฒนา

- (1) รายได้จากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5 ต่อปี
- (2) เพิ่มรายได้ให้กับการท่องเที่ยวชุมชน
- (3) ยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวสู่สากล
 - อัตลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว
 - การเดินทาง
 - ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
 - ราคาเป็นธรรม
 - ความประทับใจ

4.2.3 แนวทางการดำเนินงานของตำแหน่ง และจุดยืนการพัฒนา

- (1) การเสริมสร้างความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานทางการท่องเที่ยว เน้นการลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคม การขนส่งและโทรคมนาคม เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร (One stop service)
- (2) ยกระดับแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในจังหวัด ให้พัฒนาขึ้นสู่ระดับโลก ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้
 - เปิดเส้นทางศึกษาธรรมชาติทางด้านทิศตะวันตกของเขื่อนเชี่ยวหลานเชื่อมต่ออุทยานแห่งชาติเขาสก พัฒนาท่าเทียบเรือเขื่อนเชี่ยวหลานสู่มาตรฐานสากล (Lake Marina)
 - จัดสร้างศูนย์บริการนักท่องเที่ยวและข้อมูลข่าวสารเขื่อนที่ทันสมัย อธิบายเรื่องราวประวัติความเป็นมา ความหลากหลายของนิเวศวิทยาที่น่าสนใจ แนวทางปฏิบัติในการท่องเที่ยวทะเลสาบ กำหนดเป็นระเบียบนักท่องเที่ยวทุกคนต้องรับฟังก่อนลงเรือ
 - การพัฒนามาตรฐานการให้บริการของผู้ให้บริการนักท่องเที่ยวในพื้นที่ทะเลสาบ

- ปรับปรุงภูมิทัศน์ และสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานวัดธารน้ำไหล (สวนโมกขพลาราม)
- ปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค เพื่อรองรับแหล่งท่องเที่ยวเกาะสมุย เกาะพะงัน เกาะเต่า
- สร้างอุโมงค์ใต้น้ำเชื่อมต่อเกาะสมุย เกาะพะงัน เกาะเต่า
- สร้างสนามบินน้ำ อ.ดอนสัก อ.เกาะสมุย อ.เกาะพะงัน

(3) สร้างการพัฒนาเครือข่ายระหว่างจังหวัดฝั่งอันดามัน อ่าวไทยตอนบน ภาคใต้ตอนล่าง สุ่ออาเซียน และการท่องเที่ยวของโลก พร้อมให้ความสำคัญเครือข่ายในระดับพื้นที่ ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้

- การพัฒนาตัวแทนการท่องเที่ยว (Travel Agent) ของจังหวัดให้มีขีดความสามารถในการสร้างตลาดการท่องเที่ยวของจังหวัดที่สามารถขายเส้นทางการท่องเที่ยวและการเชื่อมโยงกับพื้นที่อื่น โดยเฉพาะอ่าวไทยและอันดามัน

- ส่งเสริมสนับสนุน Road Show การท่องเที่ยวตลาดยุโรป เครือข่ายประชาคมอาเซียน +3+6

- พัฒนาเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่

(4) ยกย่องบุคลากรภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสู่มาตรฐานสากล เพื่อรองรับการท่องเที่ยวระดับโลก ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้

- การผลิต และพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยวคุณภาพที่มีขีดความสามารถทางภาษา และการบริการอย่างมืออาชีพ เน้นการร่วมมือกับผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมกาท่องเที่ยวทั้งในพื้นที่ ระดับประเทศ และนานาชาติ

- การสร้างมาตรฐานการท่องเที่ยว โดยการยกระดับผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมกาท่องเที่ยวในพื้นที่การท่องเที่ยวนานาชาติ ให้มีศักยภาพในการจัดบริการอย่างมืออาชีพ

(5) พัฒนาระบบโลจิสติกส์ เพื่อการท่องเที่ยวที่ครบวงจร สะดวก ทันสมัย ปลอดภัย ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้

- พัฒนาศูนย์ขนส่งและบริการนักท่องเที่ยวครบวงจร ณ จุดเดียว พร้อม Sub Terminal ในแหล่งท่องเที่ยวหลัก

- พัฒนาท่าเทียบเรือสำราญ (Super Yacht club & Marina) ณ เกาะสมุย

- พัฒนาระบบ Check Through แก่นักท่องเที่ยว

(6) ยกย่องมาตรฐาน การดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้

- ติดตั้งกล้อง CCTV มนแหล่งท่องเที่ยวสำคัญและศูนย์สั่งการและควบคุมรวม (Command center) ที่เกาะสมุย และเกาะพะงัน

- ติดตั้ง Security gate บริเวณท่าเทียบเรือเกาะสมุย เกาะพะงัน เกาะเต่า เชื้อน เชี่ยวหลาน

- จัดหาเรือตรวจการณ์ความปลอดภัยนักท่องเที่ยวทางทะเล พร้อมพัฒนาขีดความสามารถบุคลากรในการเผชิญเหตุที่มีมาตรฐานสากล

- จัดระเบียบรถเช่า พร้อมแนวทางปฏิบัติตามกฎจราจร ทดสอบสมรรถนะการขับขี่ การสร้างระบบประกันภัยแก่นักท่องเที่ยว

- การพัฒนาเครือข่ายบุคลากรของพื้นที่ เพื่อการช่วยเหลือนักท่องเที่ยวเมื่อประสบเหตุ

(7) การสร้างนวัตกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัด เพื่อการแข่งขันทางการท่องเที่ยวระดับโลก ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้

- พิพิธภัณฑสถานโลกใต้ทะเล ระดับโลกที่เกาะเต่า
- การท่องเที่ยวทางจิตวิญญาณ ทางพระพุทธศาสนาที่สวนโมกขพลาราม
- Land Mark ทางการท่องเที่ยวในนิเวศน์ทางทะเลและนิเวศน์ป่าเขา เช่น เต่ามะเฟืองยักษ์ที่เกาะเต่า
- การจัดการแข่งขันกีฬา ดนตรี ศิลปะ และศูนย์ประชุมนานาชาติ
- ยกระดับการท่องเที่ยวในนิเวศน์ป่าเขาให้เป็นการท่องเที่ยวผจญภัยระดับโลก (Adventure & Eco Challenge) ที่อุทยานแห่งชาติเขาสก

(8) นำเสนอภาพลักษณ์วัฒนธรรมไทย ต้อนรับนักท่องเที่ยวสร้างมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยว จากฐานวัฒนธรรมและประเพณี อาหารทะเล ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้

- จัดงานประเพณีชักพระ ทอดผ้าป่า สู่อาเซียน
- เทศกาลอาหาร Food Festival
- ประกวด Chef กระทะเลลึก

4.3 ด้านคมนาคม การขนส่งและโลจิสติกส์

4.3.1 กรอบ แนวคิดของการพัฒนาของจุดยืน

พัฒนาระบบการคมนาคม การขนส่งและการโลจิสติกส์รองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมืองศูนย์กลางการค้า การลงทุนของภาคใต้ตอนบนและการขับเคลื่อนในระดับประเทศและพัฒนาเป็นเมืองศูนย์กลางเชื่อมโยงโครงข่ายทั้งทางบก ทางอากาศ ทางทะเล และทางรางของภาคใต้ตอนบน จุดเชื่อมโยงอ่าวไทยกับอันดามัน และเชื่อมโยงพื้นที่กับอาเซียน

4.3.2 เป้าหมายการพัฒนา

- (1) ทางบก
 - พื้นที่พุนพินเป็นศูนย์กระจายสินค้าและโลจิสติกส์ทางบกและทางราง
- (2) ทางอากาศ
 - พื้นที่พุนพินเป็นสนามบินนานาชาติสุราษฎร์ธานี ขยายอาคารที่พักผู้โดยสารสะพานเทียบเครื่องบิน ศูนย์ซ่อมเครื่องบิน
 - พื้นที่เกาะสงเสริมให้เอกชนยกระดับให้เป็นสนามบินมาตรฐานสากลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (3) ทางทะเล
 - สร้างท่าเทียบเรือท่ากระจบ อำเภอท่าชนะ เชื่อมโยงการขนส่งสินค้า การโลจิสติกส์ทางทะเล และการท่องเที่ยวอ่าวไทยและอาเซียน
- (4) ทางราง
 - พื้นที่เชื่อมโยงจากอ่าวไทย-อันดามัน
 - เชื่อมโยงจากพุนพิน-ภูเก็ต
 - เชื่อมโยงสู่อาเซียน

4.3.3 แนวทางการดำเนินงานของตำแหน่งและจุดยืนการพัฒนา

(1) ทางบกเชื่อมโยงโครงข่ายระบบคมนาคมครบวงจรรองรับการเติบโตทางการค้า การลงทุนของจังหวัดโดยเฉพาะการยกระดับมาตรฐานการคมนาคมและการเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การพัฒนาทางด้านการเกษตร และการท่องเที่ยวของจังหวัดและการจัดระเบียบในอนาคต ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้

- โครงการก่อสร้างขยายช่องจราจรสายเอเชีย (41) จากท่าชนะ-เวียงสระ (เหนือ-ใต้)
- โครงการก่อสร้างถนนเขาเทริน์ซีบอร์ด (44) เชื่อมต่อถึงท่าเรือฝางอ่าวไทย – อันดามัน

(ตะวันออก – ตะวันตก)

- โครงการก่อสร้างขยายถนนเข้าสู่ศูนย์กระจายสินค้าพื้นที่ทุ่งโพธิ์ พุนพิน
- สร้างบริเวณสามแยกหนองขรีเป็นจุดพักรถ และจุดพักนักท่องเที่ยว
- ขยายถนนริมทะเลจากท่าชนะ พุนพิน (สายนิมทะเล) เป็น 4 ช่องจราจร
- ขยายถนนเชื่อมสายเอเชีย (41) ไปท่าเรือท่าชนะ (สี่แยกหนองนิล)
- ขยายถนนเชื่อมสายเอเชีย (41) ไปท่าเรือไชยา (สี่แยกไชยา)
- โครงการถนนวงแหวนรอบนอก จาก กม.0 ถึงสามแยกคลองน้อย

(2) ทางอากาศมุ่งส่งเสริมการพัฒนาเพื่อการยกระดับขีดความสามารถในการเดินทางทางอากาศของจังหวัดรองรับการเป็นเมืองท่องเที่ยวระดับนานาชาติ และการเชื่อมโยงกับอาเซียน และระดับโลกประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้

- ขยายสนามบินเป็นระดับนานาชาติรองรับการเชื่อมโยงการเดินทางทางอากาศกับอาเซียนโลก
- สร้างคลังสินค้าสนามบินเพิ่มรองรับการขนส่งผลผลิตทางการเกษตรของจังหวัดทางอากาศสู่ต่างประเทศ
- ส่งเสริม สนับสนุนภาคเอกชนพัฒนาจังหวัดให้เป็นแหล่งศูนย์ซ่อมเครื่องบิน
- ส่งเสริม สนับสนุนให้สนามบินในพื้นที่เกาะยกระดับให้เป็นสนามบินมาตรฐานสากลและมีเอกลักษณ์เฉพาะในการบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(3) ทางทะเล เน้นการพัฒนาเพื่อรองรับการคมนาคม และการโลจิสติกส์ทางทะเลเพื่อรองรับการท่องเที่ยวในพื้นที่เกาะในระดับนานาชาติมุ่งพัฒนาท่าเรือที่มีมาตรฐานและเชื่อมโยงกันทั้งระบบทั่วทั้งจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้

- สร้างท่าเรือน้ำลึกปากน้ำท่ากระจาย อ.ท่าชนะ
- สร้างท่าเรือถนนเขาเทริน์ซีบอร์ด จ.สุราษฎร์ธานี (ดอนสัก)
- สร้างท่าเรือถนนเขาเทริน์ซีบอร์ด จุด จ.กระบี่ (อันดามัน)
- สร้างท่าเทียบเรือด่วน จุดดอนสัก
- สร้างท่าเทียบเรือด่วน จุดท่าชนะ – เกาะต่าง ๆ
- สร้างท่าเทียบเรือด่วน จุดไชยา – เกาะเต่า
- สร้างท่าเทียบเรือด่วน จุดเกาะเต่า
- สร้างท่าเทียบเรือด่วน จุดเกาะพะงัน
- ขุดลอกร่องน้ำปากน้ำบ้านดอน – สะพานปลา (มีปัญหาเรื่องประมงชายฝั่ง)

(4) ทางราง เน้นการพัฒนารองรับการขนส่งผู้โดยสารและการกระจายสินค้าของจังหวัดพร้อมทั้งการเชื่อมโยงกับฝั่งอันดามัน ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้

- ขยายศูนย์กระจายสินค้าพื้นที่พุนพิน (ทุ่งโพธิ์)

- ขยายเส้นทางจากพุนพิน (ทุ่งโพธิ์) ไปดอนสัก
- ขยายเส้นทางสายอ่าวไทยไปอันดามันจากพุนพิน (ทุ่งโพธิ์)-คีรีรัฐ-ตะกั่วป่า-ไป จ.ภูเก็ต

4.4 ด้านการเสริมสร้างเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน และการส่งเสริมอุตสาหกรรม (Economic)

4.4.1 กรอบ แนวคิดของการพัฒนาของจุดยืน

การเสริมสร้างความเข้มแข็งและการเติบโตทางเศรษฐกิจที่เน้นแนวทางการพัฒนาจังหวัดให้มีรายได้สูงขึ้น เพื่อรองรับการพัฒนาจังหวัดไปสู่จังหวัดที่มีการพัฒนาแล้วในอนาคต พัฒนาจังหวัดเป็นศูนย์กลางการค้าส่ง การค้าปลีก การลงทุน และการบริการของภาคใต้ตอนบนและพัฒนาจังหวัดเป็นเมืองอุตสาหกรรมพื้นฐานการเกษตรที่สร้างสรรค์โดยใช้เทคโนโลยี นวัตกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การส่งเสริมอุตสาหกรรมเกษตรเชิงนิเวศที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และรับผิดชอบต่อสังคมและการเพิ่มคุณค่าและมูลค่า (value creative and value added) จากอุตสาหกรรมเหมืองแร่ด้วยเทคโนโลยีสะอาด เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

4.4.2 เป้าหมายการพัฒนา

- (1) เศรษฐกิจของจังหวัดขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5
- (2) GPP ภาคนอกเกษตร (เหมืองแร่และย่อยหิน อุตสาหกรรม การขายส่ง การขายปลีก ฯลฯ)
- (3) ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ต่อปี
- (4) การลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 7.5 ต่อปี
- (5) เป็นเมืองอุตสาหกรรมสะอาด

4.4.3 แนวทางการดำเนินงานของตำแหน่ง และจุดยืนการพัฒนา

4.4.3.1 ส่งเสริมการสร้างสรรค์ และนวัตกรรมการนวัตกรรม (Innovation) (สอดคล้อง Thailand 4.0) และเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร อุตสาหกรรมแปรรูปเหมืองแร่ การค้า การบริการ เพื่อการสร้างสรรค์คุณค่าและมูลค่าเพิ่มทางการค้าของจังหวัด ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้

- (1) ส่งเสริม สนับสนุน อุตสาหกรรมเหมืองแร่และย่อยหินที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม
- (2) ควบคุมจำนวนโรงงาน (ปาล์ม/ยาง) ให้เกิดความสมดุลและมีการใช้เทคโนโลยี

ที่เหมาะสม

- ควบคุมจำนวนโรงงาน (ปาล์ม/ยาง) ให้เหมาะสมในแต่ละพื้นที่
- ตรวจสอบประสิทธิภาพของโรงงานสกัด โดยจัดทำแบบประเมิน (% OER) เพื่อจัด

กลุ่มประเภทโรงงาน

- ยกระดับและปรับปรุงประสิทธิภาพการสกัดน้ำมันปาล์มของโรงงานสกัดให้มีกระบวนการสกัดมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น
- ส่งเสริมให้เสริมโรงงานสกัดจัดหาและเลือกซื้อวัตถุดิบ
- กำหนดมาตรฐานอัตราการสกัดน้ำมัน แยกตามประเภทของโรงงานสกัดแบบหีบ

แยกและหีบรวม

- กำหนดให้โรงงานแต่ละโรงผลิตให้ได้มาตรฐานตามที่กำหนด
- กำหนดให้มีรายการอัตราการสกัดน้ำมันให้หน่วยงานของรัฐทราบ

4.4.3.2 ส่งเสริมการวิจัยผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ที่เพิ่มคุณค่าและมูลค่า เช่น วิตามิน อาหารเสริม ผลิต รวมถึงการพัฒนาอุตสาหกรรม OLEO CHEMICAL ภัณฑ์ที่เกี่ยวกับความงาม ฯลฯ

4.4.3.3 ร่วมกับสถาบันการศึกษา วิจัย วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ทำการศึกษาวิจัยต่อยอดสินค้า และผลิตภัณฑ์ เป็นสินค้าที่มีมูลค่าเพิ่มสูง (High Value added) และสินค้านวัตกรรมและสร้างสรรค์ที่สำคัญ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์อาหารทะเล ผลไม้และอาหาร อาหารเสริม ผลิตภัณฑ์เสริมความงาม สมุนไพร และสปา ผลิตภัณฑ์จากไม้ เฟอร์นิเจอร์ ของเด็กเล่น

4.4.3.4 การพัฒนาผลิตภาพแรงงานด้านอุตสาหกรรมเกษตร และภาคนอกเกษตรเพื่อรองรับ การเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้

(1) ส่งเสริม สนับสนุน การพัฒนาแรงงานในภาคอุตสาหกรรมในระดับพื้นที่ของ ผู้ประกอบการที่ดำเนินกิจการอยู่แล้ว และพัฒนาแรงงานเพื่อการส่งเสริม สนับสนุนการเกษตรอุตสาหกรรม ที่มีศักยภาพที่จะแข่งขันได้

(2) การสร้างความร่วมมือผ่านกลไกรัฐเพื่อการบริหารจัดการแรงงานจากประเทศเพื่อน บ้านที่มีประสิทธิภาพรองรับการพัฒนาและการเติบโตของภาคธุรกิจ ภาคการเกษตร

(3) ยกระดับ พัฒนาทักษะ และสมรรถนะแรงงานด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่รองรับศูนย์/ เขตอุตสาหกรรมสะอาด เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(4) การพัฒนาฝีมือแรงงานภาคบริการ การค้า และอุตสาหกรรม รองรับพื้นที่เน้นการ พัฒนาผลิตภาพแรงงานผ่านการสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและ แรงงานของจังหวัดทั้งภาคการเกษตรอุตสาหกรรมเกษตร การท่องเที่ยวและการบริการให้มีทักษะ ความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคม อาเซียน และยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานด้วยเทคโนโลยีเร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบของจังหวัดมีการเรียนรู้ ขึ้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้โดยเฉพาะการผลักดันการพัฒนาผลผลิตที่มีผลิตภาพการ ผลิตสูงสุดและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมยางพารา ปาล์มน้ำมัน อุตสาหกรรมการ บริการ การสร้างระบบการพัฒนาคุณภาพแรงงานเชิงรุกผ่านการร่วมมือกับสถานประกอบการในการ ยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานของจังหวัด

4.4.3.5 ยกระดับเมืองให้เป็นแหล่งสร้างผู้ประกอบการคุณภาพ ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้

(1) สร้างผู้ประกอบการใหม่รองรับการเติบโตของการค้า การลงทุน และการบริการ

(2) ส่งเสริมผู้ประกอบการทุกระดับตั้งแต่ Start up, SMEs, OTOP ให้มีขีดความสามารถ ในการแข่งขันในกระแสการเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจโลก ร่วมสร้างตราสินค้าจังหวัดสู่สากล (ผ่านศูนย์อบรม บ่มเพาะ)

(3) ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการในจังหวัด (Start Up และ SMEs) การนำเทคโนโลยีและ นวัตกรรมมาประยุกต์ใช้เพื่อเสริมสร้างศักยภาพจังหวัด เพื่อเชื่อมโยงเป็นเศรษฐกิจดิจิทัล เพื่อเชื่อมโยง การค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจ สังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้

(4) การต่อยอดผู้ประกอบการสินค้า OTOP สู่นานาชาติ

(5) พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการของจังหวัดที่มีศักยภาพในการส่งออก ไปต่างประเทศให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการ การกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่าง ๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของธุรกิจของคนในพื้นที่และสนับสนุนให้มี การขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าของจังหวัดและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น

(6) ต่อยอดผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตบริการของภาคใต้ตอนบนและอุตสาหกรรมดิจิทัล ตามทิศทางการพัฒนาประเทศและการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจโลก

4.4.3.6 ส่งเสริมให้มีตลาดกลางหรือศูนย์กลางทั้งทางด้านการเกษตร การท่องเที่ยว และการค้า การลงทุนและการบริการ ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้

- (1) สร้างเส้นทางการค้า (Market Road)
- (2) จัดสร้าง Tourist Market เช่น ร้านค้าปลอดภาษี (Duty Free)
- (3) ศูนย์กลางตลาดผลิตผลทางการเกษตร
- (4) ศูนย์กระจายสินค้า (Distribution Center)
- (5) จัดตั้งศูนย์กลางการค้า
- (6) ศูนย์กลางเมืองอุตสาหกรรมสะอาด (Eco Town)
- (7) จัดให้มี Green Duty Free Zone สำหรับการส่งออก
- (8) พัฒนาส่งเสริมการค้าผ่านระบบดิจิทัล E-Commerce, E-Market Place
- (9) พัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นมืออาชีพในระดับสากลและสอดคล้องกับสถานการณ์เศรษฐกิจการค้าโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เช่น การวางระบบบริหารจัดการ การให้บริการ ฯลฯ

4.4.3.7 สร้างงานอาชีพ รายได้ แก่ประชาชน ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้

- (1) ส่งเสริมให้เกิดงาน อาชีพ จากการสร้างสรรค์ต่อยอดผลิตผลทางการเกษตรแก่เกษตรกร
- (2) ส่งเสริมให้เกิดธุรกิจชุมชนรองรับการเติบโตทางด้านการท่องเที่ยว

4.5 ด้านสังคม ความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย

4.5.1 กรอบ แนวคิดของการพัฒนาของจุดยืน

คนสุราษฎร์ธานีภาคภูมิใจในอัตลักษณ์ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี เยาวชนของจังหวัดเป็นคนที่มีสมบูรณ์และสามารถช่วยเหลือตนเองได้ การพัฒนาระบบการดูแลสุขภาพ การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวอย่างประสิทธิภาพ การจัดการกับภัยก่อการร้ายปลูกฝังจิตสำนึกในการอนุรักษ์และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้นักเรียนและนักศึกษาในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดพัฒนาทักษะอาชีพให้ตรงกับความต้องการตลาดแรงงาน ส่งเสริมความเป็นเลิศเฉพาะด้านให้แก่สถานศึกษาและผู้เรียน การพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีวินัย รับผิดชอบ และมีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ โดยผ่านกิจกรรมลูกเสือ

4.5.2 เป้าหมายการพัฒนา

- (1) ประชาชนทุกช่วงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดี
- (2) มีระบบการดูแลสุขภาพในรูปแบบที่หลากหลาย
- (3) มีกระบวนการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวอย่างมีประสิทธิภาพ
- (4) จำนวนภัยที่เกิดจากการก่อการร้ายลดลง
- (5) จำนวนสถานศึกษาที่สามารถปลูกฝังจิตสำนึกในการอนุรักษ์และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้นักเรียนและสถานศึกษาในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดเพิ่มขึ้น
- (6) จำนวนสถานศึกษาที่พัฒนาทักษะอาชีพให้ตรงกับความต้องการตลาดแรงงานเพิ่มขึ้น
- (7) จำนวนสถานศึกษาที่ส่งเสริมความเป็นเลิศเฉพาะด้านให้แก่สถานศึกษาและผู้เรียน

เพิ่มขึ้น

(8) สถานศึกษาทุกแห่งใช้กิจกรรมลูกเสือในการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีวินัย รับผิดชอบ และมีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

4.5.3 แนวทางการดำเนินงานของตำแหน่ง และจุดยืนการพัฒนา

- (1) การจัดระเบียบสังคมสุราษฎร์ธานี ภายใต้อัตลักษณ์ที่เข้มแข็ง ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้
 - ค้นหา/ทบทวนอัตลักษณ์ของจังหวัด
 - ส่งเสริม/พัฒนาอัตลักษณ์
 - สร้างจิตสำนึก
 - ประชาสัมพันธ์/เผยแพร่
- (2) พัฒนาสังคมยกระดับคุณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาความยากจน ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้
 - ส่งเสริมการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน โดยมีอารยสถาปัตย์ เพื่อรองรับและอำนวยความสะดวกแก่ผู้สูงอายุและผู้พิการ
 - เสริมสร้างทุนชุมชนสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์ สร้างภูมิคุ้มกันต่อชุมชน เพื่อสร้างโอกาสให้ชุมชนสร้างรายได้
 - โครงการตามรอยพ่ออยู่อย่างวิถีพอเพียง
 - การพัฒนาคนชุมชน โดยสร้างอาชีพหลักให้กับคนในครอบครัวและสร้างอาชีพที่มั่นคง
 - การพัฒนาครอบครัวให้เป็นศูนย์รวมความรักความอบอุ่นมั่นคง
 - ส่งเสริม พัฒนาสถาบัน กลุ่มองค์กรคนในชุมชน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต
 - การสร้างกลุ่มอาชีพของคนในชุมชน
- (3) ส่งเสริมการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้
 - อาชีวศึกษายกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นที่ยอมรับจากสถานประกอบการและการพัฒนาประเทศ สถาบันอาชีวศึกษาเป็น Hub Asean ปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนไป
 - สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาปรับหลักสูตรให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน
 - ผู้กำกับลูกเสือมีการพัฒนาตนเองให้มีวุฒิทางลูกเสือ มีแผนและดำเนินการจัดกิจกรรมลูกเสือพร้อมทั้งบริหารงานในกองลูกเสือให้เป็นไปตามข้อบังคับคณะลูกเสือแห่งชาติ
 - ผู้บริหารโรงเรียนมีการพัฒนาตนเองให้มีวุฒิทางลูกเสือ กำหนดนโยบาย แผนพัฒนา และระบบการบริหารกิจการลูกเสือ ส่งเสริมสนับสนุนนิเทศติดตามการจัดกิจกรรมลูกเสืออย่างต่อเนื่อง
 - กองลูกเสือมีการจัดกิจกรรมลูกเสือให้มีทักษะการดำรงชีวิต กิจกรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของลูกเสือ กิจกรรมเพื่อความก้าวหน้าสู่ความเป็นเลิศของลูกเสือและกิจกรรมเพื่อสาธารณประโยชน์
- (4) ส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรม ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้
 - ศึกษา รวบรวม นำเสนอศาสนาและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องจังหวัดสุราษฎร์ธานี
 - จัดทำปฏิทินประจำปีเหตุการณ์สำคัญเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคส่วนในจังหวัดและประชาสัมพันธ์ให้คนภายนอก
 - จัดให้สวนโมกข์เป็นศูนย์กลางศาสนาในภูมิภาค
 - ส่งเสริมให้องค์กรศาสนาเป็นฐานให้ความรู้และส่งเสริมการท่องเที่ยว
 - สนับสนุนให้นักเรียน นักศึกษาเป็นผู้เผยแพร่วัฒนธรรมท้องถิ่น รวมถึงเป็นมัคคุเทศก์

(5) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็ก เยาวชนประชาชนได้เรียนรู้อย่างต่อเนื่องและมีคุณภาพ ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้

- สนับสนุนการเรียนรู้นอกห้องเรียนโดยใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น
- การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้กับเยาวชนสามารถเข้าถึงได้ง่าย
- การสนับสนุนห้องสมุดให้ขนาดเล็กให้กับชุมชน หรือห้องสมุดเคลื่อนที่
- จัดให้มีการศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐานแสวงหาความร่วมมือจากทุกภาคส่วน
- ลดความเหลื่อมล้ำด้านปัจจัยทางการศึกษาให้กับเด็กและเยาวชนอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม

- พัฒนาภาษาเพื่อการสื่อสารให้เป็นภาษาที่สอง
- ส่งเสริมกิจการลูกเสือ
- อุทยานการเรียนรู้

(6) พัฒนา ส่งเสริม สวัสดิการ ผู้สูงอายุ ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้

(6.1) ใช้หน่วยงานในพื้นที่ระดับจังหวัดในการพัฒนาระบบดูแลผู้สูงอายุ เช่น

- ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้เชื่อมโยงระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ
- เครือข่ายบริการสาธารณสุขปฐมภูมิ
- ระบบสุขภาพอำเภอและหมอบริการ
- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- นายอำเภอ ผู้เชื่อมโยงระดับอำเภอ

(6.2) มีศูนย์ดูแลคนป่วยต่อเนื่องในโรงพยาบาล

(6.3) บริการตรวจสุขภาพเคลื่อนที่

(6.4) การให้บริการในชุมชน ในลักษณะเชิงรุก การร่วมมือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ลักษณะของการให้บริการ เช่น

- ด้านการเลี้ยงดู ปัจจัยสี่ที่จำเป็น
- ด้านฟื้นฟูสภาพ กายภาพบำบัด
- ด้านอาชีพบำบัด
- ด้านนันทนาการ
- ด้านสังคมสงเคราะห์

(7) การจัดระเบียบความสงบเรียบร้อย และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้จังหวัดเป็นเมืองสันติสุข ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้

- จัดทำทะเบียนแรงงานต่างด้าว รวมถึงการควบคุมกำกับดูแลให้อยู่ในความสงบเรียบร้อย
- การปราบปราม จับกุม ดำเนินคดี
- การพัฒนาคุณภาพชีวิตของแรงงานต่างด้าว (ด้านสุขภาพ ด้านความปลอดภัย ด้านค่าจ้างและสวัสดิการ เป็นต้น)

- สถานศึกษาจัดทำกลยุทธ์ 4 ต้อง 2 ไม่ คือ ต้องมียุทธศาสตร์ ต้องมีแผนงาน ต้องมีระบบงานรองรับยุทธศาสตร์ ต้องมีเครือข่ายการทำงาน ไม่ปกปิดข้อมูล และไม่ไล่นักเรียนออกจากระบบการศึกษา อันจะไม่ก่อให้เกิดปัญหาสังคม

- ส่งเสริมความปลอดภัยในเรือนำเที่ยว
- มีระบบรักษาความปลอดภัย CCTV อยู่ในจุดเสี่ยง แหล่งท่องเที่ยว

- ระบบเครือข่ายการประสานงานข้อมูลเพื่อป้องกัน แก้ไขปัญหา
- จัดเครื่องมืออุปกรณ์ที่มีความสำคัญ ใช้สำหรับเพื่อรักษาความปลอดภัย
- จัดระบบส่งเสริมสนับสนุนอุปกรณ์ เครื่องมือ เพื่อให้เจ้าหน้าที่และผู้ที่เกี่ยวข้องในการรักษาความสงบเรียบร้อย

- ส่งเสริมและพัฒนาเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ รวมถึงอาสาสมัครในการรักษาความสงบเรียบร้อย

- จัดระเบียบกิจกรรมสำคัญเพื่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวและผู้ร่วมกิจกรรม
- เสริมสร้างการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชนให้เป็นเครือข่ายในการรักษาความสงบเรียบร้อย

- กำหนดมาตรการป้องกันการก่อการร้าย
- กำหนดมาตรการป้องกันภัยพิบัติ
- กำหนดมาตรการป้องกันโรคระบาด

(8) แนวทางแก้ไขปัญหายาเสพติด ประกอบด้วย

- สถานประกอบการ ชุมชนและสถานศึกษาจัดกิจกรรมตามแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา ภายใต้กรอบแนวคิดสถานศึกษาสีขาว ปลอดภัย เสพติดและอบายมุข
- สถานศึกษาดำเนินการภายใต้ 5 มาตรการ คือ มาตรการป้องกัน มาตรการค้นหา มาตรการรักษา มาตรการเฝ้าระวัง และมาตรการบริหารจัดการ

4.6 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (Environment and Natural Resource)

4.6.1 กรอบ แนวคิดของการพัฒนาของจุดยืน

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีพื้นที่ป่าและเพิ่มพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้นมีการบริหารจัดการน้ำที่สมดุลยั่งยืน เป็นเมืองปลอดภัยสู่สังคมคาร์บอนต่ำ ทรัพยากรธรรมชาติรองรับการท่องเที่ยวและการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีพลังงานที่ยั่งยืน การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียวใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติที่คำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว คุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าต้นน้ำ การบูรณาการเพื่อการบริหารจัดการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน พัฒนาเมืองทั้งฝั่งแผ่นดินและพื้นที่เกาะที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต (Climate Resilience City)

4.6.2 เป้าหมายการพัฒนา

- (1) มีพื้นที่ป่าในพื้นที่จังหวัด 35% จาก 28% (Base)
 - โดยการสร้างสวนป่าเอกชน ทั้งในพื้นที่รัฐและเอกชนโดยระบบวนเกษตรให้ได้ 500,000 ไร่ ภายในเวลา 5 ปี
- (2) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติ (ภัยแล้ง/น้ำท่วม)

(3) มีการนำขยะต้นทางไปใช้ประโยชน์ 50% และนำไปกำจัดที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ (50%) เพื่อสู่เมือง Zero Waste

(4) ป้องกันการกัดเซาะ 50%

(5) สร้างที่อยู่อาศัยให้ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง 10 แหล่งใน 5 อำเภอ

4.6.3 แนวทางการดำเนินงานของตำแหน่ง และจุดยืนการพัฒนา

(1) การบริหารจัดการการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ การจัดทำปะการังเทียม ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้

- สร้างแหล่งที่อยู่อาศัยให้สัตว์ทะเลเพื่อฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง เพิ่มพืชและสัตว์น้ำรับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์

- เพิ่มศักยภาพของกลุ่มเครือข่ายเพื่อดูแลทรัพยากรทางทะเล ชายฝั่งในพื้นที่ 3 เกาะ เกาะสมุย เกาะพะงัน เกาะเต่า อำเภอที่ติดชายฝั่ง 3 อำเภอ ไซยา ดอนสัก ท่าชนะ ระยะเวลา 4 ปี

- ส่งเสริมการจัดทำป่าชุมชนและสนับสนุนโครงการป่า – เลชุมชน ในพื้นที่ 6 อำเภอ อำเภอ เมือง ท่าชนะ ไซยา ท่าฉาง กาญจนดิษฐ์ และดอนสัก

(2) การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำรองรับการพัฒนาจังหวัดยั่งยืน ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้

- การคุ้มครองป่าต้นน้ำเน้นการสร้างพื้นที่ป่าแหล่งต้นน้ำเพิ่มมากขึ้น

- เพิ่มศักยภาพการระบายน้ำของลำน้ำสายหลัก/สายรอง สร้างแก้มลิงเก็บกักน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำตาปี พื้นที่อำเภอเคียนซา

- บ้านนาเดิม (ทุ่งปากขอ) ท่าฉางและพุนพิน

- จัดหาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร อุปโภคและบริโภค

(3) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการเพื่อป้องกันและลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยในชุมชนพื้นที่เสี่ยง ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้

- จัดระบบเฝ้าระวังแจ้งเตือนภัยในพื้นที่เสี่ยงภัยประมาณจำนวน 4 จุด ใน 7 อำเภอ โดยใช้เครื่องมือที่สอดคล้องกับพื้นที่ใช้ประโยชน์

- พัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรเครือข่ายป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยทั้งระบบให้เข้มแข็ง สร้างระบบการเฝ้าระวัง เพื่อการจัดการพื้นที่ที่มีมาตรฐาน

(4) การสร้างเมืองสีเขียว สะอาด ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้

- สนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการขยะต้นทาง มีทั้งรีไซเคิลและอินทรีย์ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์และใช้มาตรการทางกฎหมายในการจัดการขยะที่ถูกต้อง (ปลายทาง) ในพื้นที่กาญจนดิษฐ์ เวียงสระ พุนพิน

- สนับสนุนเอกชนผลิตพลังงานสะอาด โดยใช้เศษวัสดุที่เหลือใช้ (ขยะชุมชน/ขยะชีวมวล) ฯลฯ

- ยกระดับเกาะสมุย เกาะเต่า เกาะพะงัน สู่อะไรสีเขียว การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้วที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ทัวทั้งเกาะผ่านมาตรการต่าง ๆ อย่างเข้มข้น เน้นการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหลักให้มีการจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้วยการเฝ้าระวังควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ขยะ น้ำเสียและของเสียอันตรายที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน นักท่องเที่ยว เฝ้าระวังแก้ไขปัญหาการจัดการขยะเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด เฝ้าระวังกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของ

เสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในเกาะ นักท่องเที่ยว มุ่งสู่การ
จัดการอย่างยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชนและการบังคับใช้กฎหมาย
- การจัดการน้ำเสีย โดยเน้นการจัดการต้นทาง ในพื้นที่วิกฤตให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวม

บทที่ 3

ข้อมูลการวิเคราะห์สถานะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม

3.1 ทิศทางหรือนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ทิศทางแนวโน้มการลงทุนภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่านักลงทุนมีความประสงค์ลงทุนการประกอบกิจการโรงงาน ประเภทแปรรูปไม้ยางพาราและไม้ที่ปลูกขึ้นโดยเฉพาะ 13 ชนิด ตามมติคณะรัฐมนตรี เนื่องจากประเทศจีนยังมีความต้องการในปริมาณที่สูงและโรงงานอุตสาหกรรมประเภทผลิตไม้ MDF โรงงานผลิตพลังงานไฟฟ้าจากพลังงานชีวมวล (Biomass) โดยใช้เชื้อเพลิงจากโรงงานอุตสาหกรรมผลิตชิ้นไม้สับ (Wood Chip) ประกอบกับจังหวัดได้วางตำแหน่งการพัฒนาจังหวัด (Positioning) เป็นศูนย์กลางคมนาคมขนส่งของภาคใต้ตอนบน (Logistic Hub) ทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ ทำให้มีนักลงทุนลงทุนผลิตสินค้าประเภทอุปโภค เช่น น้ำดื่มในพื้นที่ เป็นฐานในการผลิตเพื่อกระจายสินค้าไปยัง 14 จังหวัดภาคใต้ และจังหวัดยังให้ความสำคัญกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทั้งทางทะเลและบนบก ดังนั้น อุตสาหกรรมที่สนับสนุนการท่องเที่ยว เช่น อุตสาหกรรมด้านอาหาร อุตสาหกรรมที่ผลิตของที่ระลึกและอุตสาหกรรมบริการ (Service Industry) เพื่อไปสนับสนุน (Supporting) อุตสาหกรรมดังกล่าว ประกอบกับแผนยุทธศาสตร์ครัวไทยสู่ครัวโลก พ.ศ.2559-2564 มีขอบเขตครอบคลุม เชื่อมโยงตลอดห่วงโซ่มูลค่าของอุตสาหกรรมอาหารตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ และธุรกิจสนับสนุน คือ 1.) ต้นทาง ได้แก่ สินค้าเกษตรที่ครอบคลุมทั้งสินค้าเกษตรอาหาร สินค้าเกษตรแปรรูปเบื้องต้น 2.) กลางทาง คือ สินค้าอุตสาหกรรมครอบคลุมถึงสินค้าอาหารและเกษตรแปรรูปต่างๆ 3.) ปลายทาง คือ ธุรกิจการจัดอาหารสำหรับคนหมู่มาก (Catering) และ 4.) ธุรกิจ/กิจกรรมสนับสนุนที่เกี่ยวข้องการตรวจประเมินมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร ธุรกิจโลจิสติกส์สินค้าด้านอาหาร เครื่องจักรกลการเกษตรแปรรูปการวิจัยและพัฒนาด้านสินค้าเกษตรและอาหารธุรกิจบรรจุภัณฑ์และการพัฒนาบุคลากร

ตารางที่ 15 แสดงสถิติจำนวนโรงงานในอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี
แยกตามกลุ่มอุตสาหกรรม (จำพวกที่ 2 และ 3)

รายการ	จำนวน (โรง)	เงินลงทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
1. ผลิตภัณฑ์จากพืช	15	193.17	190
2. อุตสาหกรรมอาหาร	170	7,131.92	6,652
3. อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม	17	3,667.17	761
4. สิ่งทอ	3	185.18	33
5. อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกายยกเว้นรองเท้า	2	27.00	345
6. ผลิตภัณฑ์สัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์	1	0.82	3
7. แปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	248	14,330.59	11,942
8. เครื่องเรือนหรือเครื่องตกแต่งในอาคารจากไม้ แก้ว ใยสังเคราะห์	26	169.98	854
9. ผลิตภัณฑ์กระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ	2	8.50	31
10. การพิมพ์ การเย็บเล่ม ทำปกหรือการทำแม่พิมพ์	5	36.80	42
11. เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี	13	365.99	333
12. ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม	23	521.25	301
13. ยางและผลิตภัณฑ์ยาง	71	7,421.81	7,558
14. ผลิตภัณฑ์พลาสติก	20	683.82	329
15. ผลิตภัณฑ์โลหะ	141	1,563.77	1,694
16. ผลิตภัณฑ์โลหะ	44	420.17	485
17. ผลิตภัณฑ์เครื่องจักรและเครื่องกล	38	33.41	197
18. เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์	2	0.05	6
19. ผลิตภัณฑ์ยานพาหนะและอุปกรณ์รวมทั้งการซ่อมยานพาหนะและอุปกรณ์	95	2,520.23	1,313
20. การผลิตอื่นๆ	376	16,905.19	4,129
รวม	1,312	56,187.36	37,198

ที่มา: สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2560

3.2 การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี

การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี (SWOT Analysis) เป็นการประเมินจากจุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร ซึ่งเป็นปัจจัยภายใน (Internal Factors) และการวิเคราะห์โอกาสและอุปสรรค ซึ่งเป็นปัจจัยภายนอก (External Factors) ที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยจากผลวิเคราะห์นี้นำไปจัดทำ TOWS Matrix เพื่อหามาตรการที่เกี่ยวข้องและแนวทางการดำเนินงานต่อไป

3.2.1 การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors)

การวิเคราะห์ปัจจัยภายในจังหวัด (Internal Factors) โดยได้นำความคิดเห็นจากภาคส่วนต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานีได้ดำเนินการในปีงบประมาณ พ.ศ.2558 – ปัจจุบัน สามารถสรุปวิเคราะห์ปัจจัยภายในของจังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นดังนี้

ตารางที่ 16 แสดงจุดแข็งและจุดอ่อนของภาคอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี

จุดแข็ง (S)	จุดอ่อน (W)
- มีแหล่งวัตถุดิบทางการเกษตร (ปาล์มยางพารา) และเหมืองแร่ เพื่อรองรับภาคอุตสาหกรรม - มีโรงงานอุตสาหกรรมรองรับผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ คือ อุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราและผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรมแปรรูปไม้ยางพารา และอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน ฯลฯ ทั้งต้นทางและกลางทาง สามารถเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ได้ - มีผลผลิตทางการเกษตร (สมุนไพร) ที่เป็นเอกลักษณ์ เช่น มะพร้าว ขมิ้นชัน - การปรับปรุงเมืองรวมที่เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมจะทำให้สามารถส่งเสริมให้มีการจัดตั้งอุตสาหกรรมใหม่ได้มากขึ้น - ระบบโลจิสติกส์รองรับการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม	- กำลังการผลิตของโรงงานผลิตภัณฑ์ยางพาราและปาล์มมีมากกว่าวัตถุดิบที่ใช้ ทำให้ต้องจัดซื้อจากพื้นที่อื่น - ขาดการเชื่อมโยงระหว่างโรงงานกับเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราและปาล์ม - ขาดแคลนแรงงานระดับช่างฝีมือ และระดับล่าง - ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาด SMEs ยังขาดความรู้ในการจัดการธุรกิจ รวมทั้งการใช้ระบบ IT ในการบริหารจัดการธุรกิจและการเข้าถึงการตลาด - ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม SMEs ยังไม่ค่อยทราบระเบียบ/ข้อกำหนด ในการเข้าไปประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมกับประเทศเพื่อนบ้าน - อุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรในภาพรวมยังสร้างมูลค่าเพิ่มได้น้อย - ขาดความร่วมมือในการรวมกลุ่ม

3.2.2 การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External factors)

สำหรับปัจจัยภายนอกซึ่งสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานีได้นำหลักของ PESTES ประกอบด้วย Politics (การเมือง/นโยบาย/กฎหมาย) Economic (เศรษฐกิจ) Social (สังคมและวัฒนธรรม) Technology (เทคโนโลยี) Environment (สิ่งแวดล้อม) และ Stakeholders (ลูกค้า/ผู้รับบริการ) มาใช้ในการวิเคราะห์ ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 17 แสดงโอกาสและอุปสรรคของภาคอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี

โอกาส (O)	อุปสรรค (T)
1. การพัฒนาเมืองยาง (Rubber City) ที่จังหวัดสงขลาจะเป็นโอกาสให้มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ยางที่มีมูลค่าสูงขึ้น 2. นโยบายจังหวัดเน้นการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเป็นโอกาสในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ระลึกและอาหารคุณภาพรองรับการท่องเที่ยว 3. รัฐบาลมีนโยบายให้จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศน์ (Eco-Town Industry) 4. นโยบายรัฐบาลให้ความสำคัญกับการส่งเสริม/พัฒนานวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่อุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร	1. ภาคประชาชนต่อต้านการลงทุนในภาคอุตสาหกรรม และขาดความเชื่อมั่นในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม 2. การส่งเสริมและพัฒนาการเชื่อมโยงการลงทุนกับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านยังมีข้อจำกัดในเรื่องกฎหมาย และการใช้ประโยชน์การบริการภาครัฐของประเทศเพื่อนบ้าน โดยการเข้าไปลงทุนใหม่ 3. เทคโนโลยีสารสนเทศไม่เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมให้ทันสมัย 4. มีการลดพื้นที่เพาะปลูกและมีแนวโน้มปรับเปลี่ยนเกษตรกรายย่อยอันเนื่องจากขาดแรงงานในการกรีดยาง และผลการกำหนด Zoning 5. ตลาดต่างประเทศหันไปสั่งซื้อสินค้าจากประเทศอื่นมากขึ้น

3.2.3 TOWS MATRIX

ตารางที่ 18 แสดง TOWS MATRIX ของภาคอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี

	จุดแข็ง (S)	จุดอ่อน (W)
โอกาส (O)	<u>SO (รุก)</u> 1. การพัฒนาผลผลิตทางการเกษตร (ปาล์ม ยางพารา มะพร้าว ขมิ้นชัน) ให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูง (S1S2S3+O1) <u>เป้าประสงค์</u> เพื่อให้มีผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร (ปาล์ม ยางพารา) มีมูลค่าสูง	<u>WO (ปรับปรุง/แก้ไข)</u> 1. พัฒนานวัตกรรมและระบบ IT ในการจัดการธุรกิจ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและการเข้าถึงการตลาด (W4+O4) <u>เป้าประสงค์</u> เพื่อให้มีผลิตภัณฑ์มีคุณภาพสูงขึ้นและเข้าถึงการตลาดได้ง่าย
อุปสรรค (T)	<u>ST (ป้องกัน)</u> 1. การส่งเสริมให้มีการจัดตั้งอุตสาหกรรมใหม่ภายใต้ผังเมืองรวม เพื่อลดการต่อต้านและขาดความเชื่อมั่น (S4 + T1) <u>เป้าประสงค์</u> เพื่อบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและลดการต่อต้านของชุมชน 2. การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ เพื่อรองรับการประกอบธุรกิจและตลาดต่างประเทศ (S5 + T5) <u>เป้าประสงค์</u> เพื่อพัฒนาระบบโลจิสติกส์ที่รองรับการประกอบกิจการ	<u>WT (หลีกเลี่ยง/ตั้งรับ)</u> 1. การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (MIS) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร (W6+T3) <u>เป้าประสงค์</u> เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิตและเพิ่มช่องทางการตลาด

3.2.4 ความคาดหวังของผู้รับบริการ

ตารางที่ 19 แสดงความคาดหวังของผู้รับบริการที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี

กลุ่มผู้รับบริการ	ความคาดหวัง
ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมยางพารา ปาล์มน้ำมัน เหมืองแร่ โรงโม่หิน และผู้ผลิตสินค้า OTOP	1. คน (MAN) 1.1 ต้องการให้ภาครัฐแก้ไขปัญหาการขาดแคลนแรงงานที่จับสาข่างอุตสาหกรรม วุฒิ ปวช., ปวส. เนื่องจากค่านิยมของผู้ปกครองและนักเรียน มีค่านิยมในการเรียนสายสังคมมากกว่าสายอาชีพ 1.2 ให้องค์ความรู้แก่พนักงานของสถานประกอบการเหมืองแร่ ด้านการดูหินและพิสูจน์หิน 2. วัตถุดิบ (Materials) 2.1 คุณภาพของปาล์มน้ำมัน (FFB) มีคุณภาพต่ำ (ปาล์มดิบ ปาล์มเน่า ทะลายปาล์มถูกแยกผลออก) 2.2 ผลผลิตต่อพื้นที่ปลูกที่ออกจากสวนทั้งปาล์มน้ำมันและยางพารา ยังอยู่ในอัตราที่ต่ำ 2.3 มีการส่งออกแร่ที่ไม่ได้แปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าไปจำหน่ายต่างประเทศ เป็นจำนวนมาก ทำให้สูญเสียรายได้เข้าประเทศเป็นจำนวนมาก 3. เครื่องจักร (Machine) 3.1 เครื่องจักรที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ในโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม เช่น Decanter Separator Generator Set(Biogass) ต้องนำเข้าจากยุโรป มีราคาสูง เกิดชำรุดหรือช่วงบำรุง ต้องรอช่างจากผู้ขายเท่านั้น ทำให้เสียเวลาในการหยุดเพื่อซ่อมเครื่องจักรนานมาก 4. การบริหารจัดการ/วิธีการดำเนินการ (Management/Method) 4.1 ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน ต้องการให้ภาครัฐเป็นแกนกลางในการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม 4.2 ชีءแป้ง จากโรงงานน้ำยางข้น ชีءจากการเผาไหม้เชื้อเพลิงชีวมวล กากตะกอนจากโรงงานน้ำยางแท่ง STR 20 ยังไม่มีการนำมาใช้ประโยชน์ เพื่อการทำปุ๋ยอินทรีย์ 4.3 น้ำเสียจากโรงงานน้ำยางแผ่นดิบ/ยางแผ่นรมควันของสหกรณ์กองทุนสวนยาง ยังไม่มีการนำมาผลิตก๊าซชีวภาพ ได้ส่งผลกระทบต่อด้านกลิ่นและคุณภาพน้ำทิ้ง ไม่เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด เกิด

กลุ่มผู้รับบริการ	ความคาดหวัง
	ก๊าซเรือนกระจก ทำให้โลกร้อน และสูญเสียการได้จากการนำก๊าซชีวภาพไปใช้ประโยชน์ 4.4 ผู้ประกอบการโรงงานทำยางแผ่นผึ่งแห้ง/ยางรมควัน ต้องการให้ภาครัฐจัดหานวัตกรรมใหม่ๆที่สามารถลดต้นทุนพลังงานในการผลิตและสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มในตัวผลิตภัณฑ์ใหม่ 4.5 ต้องการให้ภาครัฐหาวิธีการที่ทำให้ภาคอุตสาหกรรมการผลิตในจังหวัดสามารถอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างยั่งยืน เป็นไปตามนโยบายเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของกระทรวงอุตสาหกรรม 4.6 ต้องการให้ภาครัฐส่งเสริมให้ภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการวัตถุดิบและช่องทางการตลาด
ประชาชน/ผู้บริโภค	1. สามารถเข้าถึงและได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องมาตรฐานต่างๆ อย่างถูกต้องและครบถ้วน 2. ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพและปลอดภัย 3. การประชาสัมพันธ์โครงการหรือกิจกรรมของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ให้กว้างขวางและครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายมากขึ้น
ชุมชน	ชุมชนในพื้นที่ใกล้เคียงพื้นที่ประกอบการต้องการให้มีการกำกับ/ควบคุม/ดูแลการประกอบกิจการโรงงาน เหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ให้มีความปลอดภัยไม่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม
หน่วยงาน/สถานศึกษา	1. มีข้อกำหนดแนวทางดำเนินงานอย่างชัดเจน 2. มีบูรณาการและประสานงานอย่างใกล้ชิด

บทที่ 4

ข้อมูลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี 2560 - 2564

4.1 วิสัยทัศน์

“อุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร ผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยวเชิงเอกลักษณ์
ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ภายในปี 2564”

ตัวชี้วัด :

อุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร ผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยวเชิงเอกลักษณ์
ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม อย่างน้อย 10 ผลิตภัณฑ์

4.2 ยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรด้วยนวัตกรรมและระบบ IT
เพื่อสร้างผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่ม (ยางพารา ปาล์มน้ำมัน)

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาผลิตภัณฑ์รองรับการท่องเที่ยวที่มีเอกลักษณ์ด้วยนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรด้วยนวัตกรรมและระบบ IT เพื่อสร้างผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่ม (ยางพารา ปาล์มน้ำมัน)

เป้าประสงค์: เพื่อให้มีการบูรณาการการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรด้วยนวัตกรรมและระบบ IT เพื่อสร้างผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่ม (ยางพารา ปาล์มน้ำมัน) ครบวงจรทั้งต้นทาง กลางทาง และปลายทางที่เป็นระบบ

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย				
		2560 (ถ้ามี)	2561	2562	2563	2564
1. มีการนำนวัตกรรมมาใช้ในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลิตภัณฑ์เป้าหมาย	นวัตกรรม	-	-	1	1	1
2. จำนวนครั้งของการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร ของอุตสาหกรรมเป้าหมาย	ครั้ง	-	1	2	3	4
3. เกิดผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมเป้าหมาย	ผลิตภัณฑ์	-	5	5	5	5

- กลยุทธ์ :**
- 1.1 พัฒนานวัตกรรมให้แก่อุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร
 - 1.2 ส่งเสริมการนำระบบ IT มาใช้ในการจัดการธุรกิจ
 - 1.3 สร้างความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร

กลยุทธ์	โครงการ	รวม งบประมาณ (ล้านบาท)	งบประมาณ (ล้านบาท)				
			2560 (ถ้ามี)	2561	2562	2563	2564
1.1 พัฒนานวัตกรรม ให้แก่อุตสาหกรรม แปรรูปการเกษตร	โครงการที่ สอจ. ขอสนับสนุนงบประมาณจาก กระทรวงอุตสาหกรรม						
	- การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของ อุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรในภูมิภาค OPOAI 4.0 ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	2.6	0.52	0.52	0.52	0.52	0.52
	- โครงการส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรม มาใช้ในการผลิตสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่มี ศักยภาพพื้นที่ภาคใต้	42.99	-	-	14.33	14.33	14.33
	- โครงการส่งเสริมการนำเตาประหยัดพลังงานไปใช้ใน กรรมคว้นยางของสหกรณ์กองทุนสวนยาง จำกัด (สกย.)	9	-	-	-	4.5	4.5
	- โครงการนำความร้อนจากเตาเชื้อเพลิงของโรงงาน สกย. มาใช้ในการอบยางเพื่อผลิตยางแผ่นผึ่งแห้ง	3	-	-	-	1.5	1.5
	- โครงการส่งเสริมการผลิตพลังงานไฟฟ้าจาก แสงอาทิตย์มาใช้ในโรงงานของสถาบันเกษตรกร	7.5	-	-	-	3.75	3.75
	- โครงการการนำเสียจากกระบวนการผลิตของโรงงาน ของสถาบันเกษตรกรมาผลิตแก๊สชีวภาพ	7.5	-	-	-	3.75	3.75
	- การเพิ่มประสิทธิภาพพลังงานและความปลอดภัยใน ระบบการผลิตและการใช้ก๊าซชีวภาพ	7.5	-	-	-	3.75	3.75

กลยุทธ์	โครงการ	รวม งบประมาณ (ล้านบาท)	งบประมาณ (ล้านบาท)				
			2560 (ถ้ามี)	2561	2562	2563	2564
1.2 ส่งเสริมการนำระบบ IT มาใช้ในการจัดการธุรกิจ	โครงการที่ สอจ. ขอสนับสนุนงบประมาณจาก กระทรวงอุตสาหกรรม						
	- โครงการพัฒนากระบวนการผลิตให้มีประสิทธิภาพด้วยระบบ IT	4	-	-	-	2	2
	- โครงการการบริหารจัดการธุรกิจด้วยระบบ IT เพื่อเพิ่มช่องทางการตลาด	2	-	-	-	1	1
1.3 สร้างความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร	โครงการที่ สอจ. ขอสนับสนุนงบประมาณจาก กระทรวงอุตสาหกรรม						
	- โครงการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค	1.3	0.26	0.26	0.26	0.26	0.26
	- โครงการสำรวจข้อมูลสถานประกอบการในภูมิภาคเพื่อกำหนดนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรม	0.15	0.03	0.03	0.03	0.03	0.03
	- โครงการพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน (OTOP) เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันในเชิงพาณิชย์	0.6	-	-	-	0.3	0.3
	- โครงการศึกษาแนวทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร เพื่อการรับรองมาตรฐาน	10	-	-	-	5	5

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาผลิตภัณฑ์รองรับการท่องเที่ยวที่มีเอกลักษณ์ด้วยนวัตกรรม

เป้าประสงค์ : มีผลิตภัณฑ์รองรับการท่องเที่ยวที่มีมูลค่าเพิ่ม

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย				
		2560 (ถ้ามี)	2561	2562	2563	2564
1. มีผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์ เพื่รองรับการท่องเที่ยว	ผลิตภัณฑ์	-	4	5	6	7
2. จำนวนผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์ได้รับการรับรองมาตรฐาน ต่างๆที่เกี่ยวข้อง เช่น ผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) หรือ GMP เป็นต้น	ผลิตภัณฑ์	-	10	10	10	10

- กลยุทธ์ :
- 2.1 เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์ด้วยนวัตกรรม
 - 2.2 ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์ให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน

กลยุทธ์	โครงการ	รวม งบประมาณ (ล้านบาท)	งบประมาณ (ล้านบาท)				
			2560 (ถ้ามี)	2561	2562	2563	2564
2.1 เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์ด้วยนวัตกรรม	โครงการที่ สอจ. ขอสนับสนุนงบประมาณจากกระทรวงอุตสาหกรรม	5	-	-	-	2.5	2.5
	- โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์ด้วยนวัตกรรม						
2.2 ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์ให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน	โครงการที่ สอจ. ขอสนับสนุนงบประมาณจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี	1.8	-	0.45	0.45	0.45	0.45
	- โครงการสุราษฎร์ธานีเมืองสมุนไพรครบวงจร						
2.2 ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์ให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน	โครงการที่ สอจ. ขอสนับสนุนงบประมาณจากกระทรวงอุตสาหกรรม	1.15	0.23	0.23	0.23	0.23	0.23
	- โครงการการดำเนินงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)						
	- โครงการยกระดับอุตสาหกรรมอาหารสู่มาตรฐานฮาลาลเพื่อรองรับการท่องเที่ยว	5	-	-	-	2.5	2.5
	- โครงการฉลากคาร์บอนฟุตพริ้นท์สำหรับผลิตภัณฑ์ชุมชน	6	-	-	-	3	3

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์ : เพื่อบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและลดการต่อต้านของชุมชน

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย				
		2560 (ถ้ามี)	2561	2562	2563	2564
1. จำนวนสถานประกอบการที่พัฒนาเพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็นอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	ราย	-	5	5	5	5
2. จำนวนสถานประกอบการที่ผ่านการรับรองผลิตภัณฑ์สีเขียว	ราย	12	12	12	12	12
3. จำนวนเครือข่ายชุมชนที่เข้าร่วมบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมกับเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม	เครือข่าย	1	1	1	1	1

- กลยุทธ์ :
- 3.1 ส่งเสริมอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
 - 3.2 ส่งเสริมผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมสีเขียว (Green Product)
 - 3.3 ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์	โครงการ	รวม งบประมาณ (ล้านบาท)	งบประมาณ (ล้านบาท)				
			2560 (ถ้ามี)	2561	2562	2563	2564
3.1 ส่งเสริมอุตสาหกรรม เชิงนิเวศ	โครงการที่ สอจ. ขอสนับสนุนงบประมาณจากกระทรวง อุตสาหกรรม						
	- โครงการบริหารจัดการลุ่มน้ำและวางระบบธรรมภิบาล สิ่งแวดล้อม	0.5	0.1	0.1	0.1	0.1	0.1
	- โครงการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมยางพาราให้มี คุณภาพและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	20.8	-	5.2	5.2	5.2	5.2
	- โครงการการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม	0.012	-	0.003	0.003	0.003	0.003
	- โครงการเพิ่มประสิทธิภาพระบบไอน้ำในโรงงานสกัด น้ำมันปาล์มและโรงงานผลิตเยื่อกระดาษ ภายใต้การ สนับสนุนของกองทุนเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน	9.577	-	-	3.193	3.193	3.193
	- โครงการยกระดับมาตรฐานโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อ สิ่งแวดล้อม	30	-	-	-	15	15
	- โครงการ 3Rs	7.5	-	-	-	3.75	3.75
	- โครงการศูนย์พัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ส่วนภูมิภาคระดับจังหวัด	2.5	-	-	-	1.25	1.25

กลยุทธ์	โครงการ	รวม งบประมาณ (ล้านบาท)	งบประมาณ (ล้านบาท)				
			2560 (ถ้ามี)	2561	2562	2563	2564
3.2 ส่งเสริมผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรมสีเขียว (Green Product)	โครงการที่ สอจ. ขอสนับสนุนงบประมาณจากกระทรวง อุตสาหกรรม - โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนด้วยระดับผลิตภัณฑ์ สีเขียว (Green Product) สู่การแข่งขันในอาเซียน	1.6	-	-	0.5	0.5	0.6
3.3 ส่งเสริมการสร้าง เครือข่ายในการ บริหารจัดการ สิ่งแวดล้อม	โครงการที่ สอจ. ขอสนับสนุนงบประมาณจากกระทรวง อุตสาหกรรม - โครงการสร้างและพัฒนา เครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์ สิ่งแวดล้อม - โครงการปันโอกาส วาด อนาคต ชุมชน - โครงการจัดทำพื้นที่แนวกันชน ระหว่างโรงงานอุตสาหกรรม และชุมชน	0.475 2 10	0.095 - -	0.095 - -	0.095 - 5	0.095 1 5	0.095 1 5

บทที่ 5

ความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์

กระทรวงอุตสาหกรรม

สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

แผนพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี

	ยุทธศาสตร์ อก. ปี 2560-2564 (ฉบับทบทวน)	ยุทธศาสตร์ สปอ. ปี 2560-2564 (ฉบับทบทวน)	แผนพัฒนา กลุ่มจังหวัดภาคใต้อาเซียน ปี 2561-2564	แผนพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี 2561-2564	แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา อุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี 2561-2564
วิสัยทัศน์	เป็นองค์กรนำการพัฒนา อุตสาหกรรมสู่ความยั่งยืน	ภาคอุตสาหกรรมมีผลิตภาพ ปัจจัยการผลิตรวมเพิ่มขึ้น ร้อยละ 2.5 ภายในปี 2564	ศูนย์กลางการเกษตร การท่องเที่ยวนานาชาติ มีระบบโลจิสติกส์ที่สมบูรณ์ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	เมืองเกษตรคุณภาพ การท่องเที่ยวยั่งยืน สังคม เป็นสุข	อุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร ผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยวเชิงเอกลักษณ์ ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมและเป็น มิตรกับสิ่งแวดล้อม ภายในปี 2564
ยุทธศาสตร์ที่ 1	การเสริมสร้างศักยภาพ ของภาคอุตสาหกรรมให้ เติบโตและเข้มแข็ง	การผลักดันและบูรณาการ นโยบายและแผนยุทธศาสตร์ ให้เกิดผลสัมฤทธิ์	พัฒนา การผลิตแปรรูปและ การบริหารจัดการ ปาล์ม น้ำมัน ยางพารา และไม้ผล	การเพิ่มศักยภาพการแข่งขัน ภาคเกษตรและอุตสาหกรรม	การพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูป การเกษตรด้วยนวัตกรรมและระบบ IT เพื่อสร้างผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่ม (ยางพารา ปาล์มน้ำมัน)
ยุทธศาสตร์ที่ 2	การพัฒนาปัจจัยสนับสนุน ให้เอื้อต่อการลงทุนและ การพัฒนาอุตสาหกรรม	การเสริมสร้างศักยภาพของ ธุรกิจอุตสาหกรรม	พัฒนาการประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เศรษฐกิจ รวมถึงการปศุสัตว์ ที่สามารถสร้างความโดดเด่น	การส่งเสริมอุตสาหกรรมบริการ และการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน	การพัฒนาผลิตภัณฑ์รองรับ การท่องเที่ยวที่มีเอกลักษณ์ด้วย นวัตกรรม

	ยุทธศาสตร์ อก. ปี 2560-2564 (ฉบับทบทวน)	ยุทธศาสตร์ สปอ. ปี 2560-2564 (ฉบับทบทวน)	แผนพัฒนา กลุ่มจังหวัดภาคใต้อาเซียน ปี 2561-2564	แผนพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี 2561-2564	แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา อุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี 2561-2564
ยุทธศาสตร์ที่ 3	การส่งเสริมและพัฒนา อุตสาหกรรมให้เป็นมิตร กับสังคมและสิ่งแวดล้อม	การส่งเสริมและพัฒนา อุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับ สังคมและสิ่งแวดล้อม	พัฒนาทรัพยากรการ ท่องเที่ยว สร้างรูปแบบการ ท่องเที่ยวที่หลากหลาย การ บริหารจัดการ และสร้าง เครือข่ายการท่องเที่ยว ระหว่างกลุ่มจังหวัด	การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคม และศูนย์โลจิสติกส์ (Logistic) ภาคใต้ตอนบน	การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม ให้เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม
ยุทธศาสตร์ที่ 4	การพัฒนาสมรรถนะ องค์กร เพื่อให้บริการ อย่างมีคุณภาพ	การพัฒนาสมรรถนะองค์กร เพื่อให้บริการอย่างมีคุณภาพ	พัฒนาระบบโครงสร้าง พื้นฐานการขนส่ง และ โลจิสติกส์ เพื่อรองรับ การพัฒนาของกลุ่มจังหวัด	การพัฒนาสังคมปลอดภัย คุณภาพชีวิตที่ดีและมีศักยภาพ ในการแข่งขัน	
ยุทธศาสตร์ที่ 5			อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ศิลปวัฒนธรรม และสภาพสังคมที่ดี	การสร้างฐาน ทรัพยากรธรรมชาติที่มั่นคงและ มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม	